

KATELIN KOPRIVEC – Primary Student of the Year 2006 – draft 2

Katelin was born 3rd February 1997 to Robert and Suzie Koprivec. She is currently a year 5 student at St Therese West Wollongong Primary School where she is a conscientious student amongst the top 5 in her year. Her interests include Singing, Dancing, Swimming and Reading.

She has been dancing since she was 4 yrs old and so has been performing and competing for about 6 years including Shopping mall performances and in the Wollongong, Sydney and Illawarra Eisteddfods.

She has also been successful in swimming and has been in the water since she was six months old. Singing though seems to be her passion and in the last three years she has achieved many 1st places in various Eisteddfods and festivals. Most recently she has come 1st twice, both in the Under 12's Championships and Scholarship at the Illawarra regional Eisteddfod 2007 even though she is still only 10.

Last year she performed for the Starlight Foundation at the Wollongong Entertainment Centre in a performance bringing pleasure to handicapped children and their families. She also has performed at Carols by Candlelight at Wollongong and the Australia Day Celebrations. There seems to be lots in the pipeline for you, Katelin, keep up the good work and Congratulations.

Katelin, hčerka Roberta in Suzie Koprivec, je med prvimi petimi najboljšimi učenci 5. razreda osnovne šole Svete Terezije, West Wollongong. Rada poje, pleše, plava in čita. V zadnjih šestih letih je že žela v plesanju in petju velike uspehe na raznih prireditvah v Wollongongu in Sydneyu. Letos je že dvakrat dosegla prvi nagradi v plesanju v kategoriji izpod dvanajst let, čeprav je stara samo deset let. Čestitamo

-----Original Message-----

From: Suzie Koprivec [mailto:Suzie@lblewis.com.au]

Sent: Wednesday, 6 June 2007 2:56 PM

To: Huy Vu

Subject: Katelin Koprivec - she has been nominated for Junior Slovenian of the Year.

KATELIN KOPRIVEC

To Whom It May Concern,

I Robert Koprivec like to add a little more about Katelin Koprivec. We were surprised to find out that Katelin was nominated by Dragica Bruncic as Junior Slovenian of the year. Katelin is a happy hard working never say no attitude to all she does. Her passions include dancing, swimming, soccer and her biggest passion being singing and entertaining. Her schooling is great and her attitude is the same, where she is in the top 5 students in her year. She excels in all areas. Her nomination would most probably be for what she has and is going to do for other people in the community. She loved to sing at the age of 6 and we knew we had to enrol here in a singing school. By the age of 7 she was singing on stage in a group with other children but you could say by her determination and because she loved it, out shone all of her other friends. By the age of 8 she was asked to do private lessons as there was a sign that she had some sort of talent. She started her private lessons and also sang in her first Eisteddford in Wollongong and placed a fourth, for her first attempt.

She was then also asked to join an elite show group that would start her off in the community. By the age of nine she was now singing at shopping malls and Westfield promotions and her biggest gig till now singing with the VIENNA BOYS CHOIR as they did a tour of Wollongong.

This was exciting for Katelin and she enjoyed the crowds, applause, and smiles. This certainly gave her a larger drive to succeed and to strive to be better.

In the Year 2006 she won many first places in Wollongong and Spring Eisteddfords and the biggest to date the Championship, this was a proud moment for us. There was more to come. she had to do a show at the Wollongong Entertainment Centre for the Starlight Foundation that help kids with serious illnesses like cancer and leukemia and handycap kids. Now this is what shaped Katelin i hope for years to come as she entertained the children and their parents. As I looked around you could see the smiles of kids and parents and i knew that they would forget for a moment there problems as the kids laughed and smiled at Christmas. I now knew what Katelin could do with here voice and dance was to help people forget. This was a special time for Katelin as she enjoyed what she did. Also in that year she would sing at Carols By Candlelight in Wollongong and also at the Australia Day celebrations. 2007 for Katelin looks to be another big year as she strives to better herself and has started off well with winning the Championship and Scholarship, under 12 yrs for Illawarra Summer Eisteddford and is looking forward to a Dream World Tour at the Gold Coast. Later this year and once again she will sing for the children with illnesses in our community. Katelin and i would love to thank the people who have organised this night and awards for the Slovenian men women and juniors who strive to show what they can do and accomplish in our communities. To us Katelin is a golden voice who can change your thoughts for a few minutes and make you forget were you are, and one day she hopes to be an Australian Idol, and also a Slovenian Idol and if she continues to head in this direction make her mum, brother and i very proud of our culture for all of us.

thank you

rob koprivec

p.s katelin would love to sing for us if given the chance as it is her passion and love.

also just to confirm we have booked a table for 8 people for this on the 17th June, 2007 (we spoke to Eddie on Telephone No. 9610 1627).

as we live in Wollongong he advised it would be ok to pay for our tickets on the day.

if there is any queries regarding the booking please ring Rob on 0439 957803.

thanking you kindly.

regards

rob.

**SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS NSW
ST. JOHN'S PARK PANTHERS.**

For the year 2006

OFFICAL PROPOSAL FORM

Closing date 15th May 2007

**AWARD CATEGORIES (Please tick to indicate the Award
Category you are nominating for:)**

☐	NSW – Slovenian	Primary student of the Year
	??????	
☐	NSW – Slovenian	Secondary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Tertiary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Outstanding Senior Citizen of the Year
☐	NSW – Slovenian	Entrepreneur of the Year
☐	NSW – Australia	Slovenian Achievements in Slovenia
☐	NSW – Slovenian	Outstanding NSW Slovenian Volunteer

Business/Organization/Individual proposing:

Address: Martha Magajna

Tel: 9609 6057 **Fax:** _____

Email: marthamagajna@bigpond.com

Contact Name: _____ **Position:** liason officer fot Panthers Triglav Slovenians

NAME OF PERSON NOMINATED :

LOREN DRUZINEC(Mother Erika, father Drago Druzinec)

Address: 4 Parkwood cl Castle Hill NSW 2154

**year 8 student,
NSW gymnastic champion**

Send the proposal to:
Panthers St Johns Park-Triglav, 80-84 Brisbane Rd
St Johns Park NSW 2176
Or Email : triglav@panthers.com.au

**LOREN DRUZINEC – NSW – SLOVENIAN PRIMARY
STUDENT OF THE YEAR 2006**

Loren was born in Australia on 2nd of Nov 1993 to Drago and Erika Druzinec. He is currently in Year 8 at Gilroy College in Baulkham Hills, where he is currently attaining results in the top 10% of his classes. He began his gymnastics career in Oct 2001 just as he was turning 8, where it was quickly evident that he possessed a natural talent for gymnastics. He was invited to begin serious gymnastics training at the start of 2002 at level 3. Over the next few years he progressed to the point where he attained an overall 1st place in level 6 at the State Championships at Homebush in May this year.

Since that competition Loren has begun training at level 7 where he will be able to qualify for the Australian National team. His aim is to represent Australia at the 2016 Olympics and he trains 21 hrs each week, his favourite apparatus is the Rings.

To top everything off he has also recently taken up Karate for which he trains up to two hours each Tuesday. Well done Loren and keep up the good work.

LOREN DRUZINEC je učenec 8. razreda v Gilroy College v Baulkham Hills. V šoli je priden, saj spada med prvih 10% najboljših študentov v njegovem razredu. Pred pet in pol leti se je posvetil telovadbi, kjer se je kmalu izkazalo, da ima veliko talenta v tej športni panogi. Kmalu je dobil vabilo, da začne trenirati za višjo kategorijo. Hitro je napredoval in dosegel veliko odličnih rezultatov v različnih kategorijah gimnastike. Danes že trenira in upa, da se bo naslednje leto kvalificiral v Avstralsko državno moštvo. Njegov cilj je, da tekmuje na olimpijskih igrah leta 2016. Letos je začel trenirati tudi karati. Na teden trenira skupno 23 ur. Loren je mlad, pogumen fant, kateremu želimo veliko uspehov. Kar pogumno naprej, Loren!

PERSONAL PROFILE of LOREN MATTHEW DRUZINEC

Born 2nd November 1993, currently 13 years old.

Loren has an older brother Jesse, 15 years old and a younger brother Jordi, 11 years old.

His parents are Drago Druzinec, who immigrated from Slovenia in May 1992 and Erika Druzinec, who was born here of Slovenian parents Maria Gomboc & Franc Gomboc (deceased).

Loren is currently in Year 8 at Gilroy College (co-educational catholic high school) in Baulkham Hills.

Loren is a bright student achieving results in the top 10% of all his classes.

Loren began his career in gymnastics at Castle Hill RSL at the beginning of school Term 4 in October 2001 at the age of 7 turning 8 years old. It was evident by the end of this first term, that Loren possessed a natural talent for gymnastics.

Loren's first competition was at Metropolitan West Regional Gymnastics in age Level 2.

Loren was invited to begin serious gymnastics training at the start of 2002 in Level 3 Age. That year saw Loren qualify to compete at the MAG (Mens Artistic Gymnastics) State Championships.

In 2003 Loren qualified for MAG State Championships as well as MAG National Clubs Championships in Level 4 Age.

Loren was also invited to train in Homebush as part of the MAG State Squad of elite gymnasts.

In 2004 Loren qualified for MAG State Championships and MAG National Clubs Championships in Level 5 Age.

In 2005 Loren qualified for MAG State Championships and MAG National Clubs Championships in Level 6 Age. From his excellent State Championship results, Loren qualified in Level 6 Age to participate in the NSW team and compete at the MAG Australian National & International Championships held at Homebush.

Towards the end of the year, Loren sustained a landing injury during training, breaking a bone in his foot, setting back his gymnastics career. Loren also developed a fear on the High Bar apparatus.

In 2006 at the end of Term 1, Loren moved clubs from Castle Hill RSL to Epping YMCA to train under the illustrious Elite Mens Gymnastics coach, Max Holmes. It was decided by Max that Loren would continue to train his skills and improve his strength but break from competition until the following year and move to Level 6 Open.

Competing in Level 6 Open, in 2007 Loren again sustained a very minor injury, staining his neck the day before State Trial 1 competitions, which led his coach pulling him out of that competition. Loren then competed in the State Trial 2 competition in April, which saw him return to excellent form with the following results: Rings - 1st place; High bar - 2nd place; Pommel - 1st place; Floor - 1st place; Parallel Bars - 1st place and Vault - 2nd place; 1st Overall points in the competition. These results qualified him to compete in the State Championships.

Competing in the recently held State Championships at Homebush on Saturday 12th May, Loren again performed exceptional well with the following results: P Bars - 1st place with 10.30; High Bar - 3rd place with 9.55; Floor - 1st place with 9.45; Pommel - 3rd place with 9.25; Rings - 1st place with 9.40 and Vault - 1st place with 9.60 giving him 1st place on overall points of 57.55. At Level 6 Open he is ineligible to compete in the Australian National and International competition.

Since that competition, Loren has begun training at Level 7 Open, which will make him eligible next year to qualify for the Australian National team.

Loren currently trains 4 hours Monday afternoon; 1.5 hours Wednesday morning before school; 4 hours Thursday afternoon; 1.5 hours Friday before school as well as 4 hours after school and 6 hours on Saturday from 8.am to 2pm; a total of 21 hours per week, 50 weeks of the year.

Loren's favorite apparatus is the Rings.

Loren's goal is to represent Australia at the 2016 Olympics for gymnastics in any or all of the 6 apparatus and as part of the gymnastics team.

2007 has proven to be an industrious year for Loren, as he has taken up Karate as well. He trains on Tuesday afternoon for 1.5 to 2 hours. He is currently a white belt. Loren has already competed in his first tournament held the Sunday before his gymnastics State championships competition, in which he entered into 2 events:

12-14 years Points Sparring, in which he gained a 3rd place and 12 – 14 years Continuous Sparring in which Loren gained a 1st place. These results have qualified him to compete in the Australian State Championships later in the year to be held at Ryde Aquatic Sports Centre.

Loren is a bright student achieving results in the top 10% of all his classes.

Loren began his career in gymnastics at Castle Hill RSL at the beginning of school Term 4 in October 2001 at the age of 7 turning 8 years old. It was evident by the end of this first term, that Loren possessed a natural talent for gymnastics.

Loren's first competition was at Metropolitan West Regional Gymnastics in age Level 2.

Loren was invited to begin serious gymnastics training at the start of 2002 in Level 3 Age. That year saw Loren qualify to compete at the MAG (Mens Artistic Gymnastics) State Championships.

In 2003 Loren qualified for MAG State Championships as well as MAG National Clubs Championships in Level 4 Age.

Loren was also invited to train in Homebush as part of the MAG State Squad of elite gymnasts.

In 2004 Loren qualified for MAG State Championships and MAG National Clubs Championships in Level 5 Age.

In 2005 Loren qualified for MAG State Championships and MAG National Clubs Championships in Level 6 Age. From his excellent State Championship results, Loren qualified in Level 6 Age to participate in the NSW team and compete at the MAG Australian National & International Championships held at Homebush.

Towards the end of the year, Loren sustained a landing injury during training, breaking a bone in his foot, setting back his gymnastics career. Loren also developed a fear on the High Bar apparatus.

In 2006 at the end of Term 1, Loren moved clubs from Castle Hill RSL to Epping YMCA to train under the illustrious Elite Mens Gymnastics coach, Max Holmes. It was decided by Max that Loren would continue to train his skills and improve his strength but break from competition until the following year and move to Level 6 Open.

Competing in Level 6 Open, in 2007 Loren again sustained a very minor injury, staining his neck the day before State Trial 1 competitions, which lead his coach pulling him out of that competition. Loren then competed in the State Trial 2 competition in April, which saw him return to excellent form with the following results: Rings - 1st place; High bar - 2nd place; Pommel - 1st place; Floor - 1st place; Parallel Bars - 1st place and Vault - 2nd place; 1st Overall points in the competition. These results qualified him to compete in the State Championships.

Competing in the recently held State Championships at Homebush on Saturday 12th May, Loren again performed exceptional well with the following results: P Bars - 1st place with 10.30; High Bar - 3rd place with 9.55; Floor - 1st place with 9.45; Pommel - 3rd place with 9.25; Rings - 1st place with 9.40 and Vault - 1st place with 9.60 giving him 1st place on overall points of 57.55. At Level 6 Open he is ineligible to compete in the Australian National and International competition.

Since that competition, Loren has begun training at Level 7 Open, which will make him eligible next year to qualify for the Australian National team.

Loren currently trains 4 hours Monday afternoon; 1.5 hours Wednesday morning before school; 4 hours Thursday afternoon; 1.5 hours Friday before school as well as 4 hours after school and 6 hours on Saturday from 8.am to 2pm; a total of 21 hours per week, 50 weeks of the year.

Loren's favorite apparatus is the Rings.

Loren's goal is to represent Australia at the 2016 Olympics for gymnastics in any or all of the 6 apparatus and as part of the gymnastics team.

2007 has proven to be an industrious year for Loren, as he has taken up Karate as well. He trains on Tuesday afternoon for 1.5 to 2 hours. He is currently a white belt. Loren has already competed in his first tournament held the Sunday before his gymnastics State championships competition, in which he entered into 2 events:

12-14 years Points Sparring, in which he gained a 3rd place and 12 - 14 years Continuous Sparring in which Loren gained a 1st place. These results have qualified him to compete in the Australian State Championships later in the year to be held at Ryde Aquatic Sports Centre.

Draft for Loren Matthew Druzinec - Secondary Student of the Year Award 2006.

Loren se je rodil 2 Novembra 1993. Starsa sta Drago in Erika Druzinec. Je priden student osmega razreda v Gilroy College v Baulkham Hills. Je med najbolj pridnih 10% v radredu .

Zdaj ze pet let in pol se uci kot telovadec. Prav hitro se je opazilo da je imel naturalni talent za to. Povabljen je bil v kratkem da se je zacel trenirati za vec. Maja meseca je dosegal prvo mesto v drzavnem prventstvo (State Championships), Zdaj pa je ze zacel trenirati da bo lahko potem qvalificiral za Avstraljsko Narodno Skupino. Malo pred tem je tudi zacel Karate se ucit. Uporabe 21 uhr na teden trenirati za telovadbo in se 2 uri na teden zdaj za Karate. Kar pridno naprej, zelimo ti sreco.

Loren was born in Australia on 2nd of Nov 1993 to Drago and Erika Druzinec. He is currently in Year 8 at Gilroy College in Baulkham Hills, where he is currently attaining results in the top 10% of his classes. He began his gymnastics career in Oct 2001 just as he was turning 8, where it was quickly evident that he possessed a natural talent for gymnastics. He was invited to begin serious gymnastics training at the start of 2002 at level 3 and in the same year he qualified and was competing at the state championships. In 2003 he qualified for both state and national championships at level 4. At this point he was training with the elite state squad.

Over the following two years he continuously progressed, even though sustaining several injuries which temporarily set back his career, to the point where this year in the state trials in April saw him return to excellent form placing him 1st overall and qualifying him to compete in the State Championships. Here at the state championships at Homebush on 12th May he achieved an overall 1st place at level 6. At this level he is ineligible to compete at National and international levels.

Since that competition Loren has begun training at level 7 where he will be able to qualify for the Australian National team. His aim is to represent Australia at the 2016 Olympics and he trains 21 hrs each week, his favourite apparatus is the Rings.

To top everything off he has also recently taken up Karate for which he trains up to two hours each Tuesday.

Well done Loren and keep up the good work.

ST. JOHN'S PARK PANTHERS TRIGLAV

OFFICIAL APPLICATION FORM

Closing date 15th May 2007

A separate Application Form & Submission is required for each Award Category you enter.

1. AWARD CATEGORIES: (Please tick to indicate the Award Category you are entering)

☐	NSW/ACT – Slovenian	Primary student of the Year
☐	NSW/ACT – Slovenian	Secondary student of the Year
☐	NSW/ACT – Slovenian	Tertiary student of the Year
☐	NSW/ACT – Slovenian	Outstanding Senior Citizen of the Year
☒	NSW/ACT – Slovenian	Entrepreneur of the Year
☐	NSW/ACT – Australia	Slovenian Achievements in Slovenia
☐	NSW/ACT – Slovenian	Outstanding NSW Slovenian Volunteer

A Winner and Highly Commended entrant will be chosen for each category.
Please specify the Category you are entering.

2. ENTRANT DETAILS (please fill in as required)

Business/Organization/Individual: FINANCIAL - ACCOUNTANCY -
Address: 25 VICTORIA ST, WOLLONGONG Mobile No: 0412604390
Tel: 0242285822 Fax: 0242285388 Email: _____
Contact Name: ROBERT Position: OWNER - MANAGER
Type of Business: FINANCE - ACCOUNTANCY Date business Commenced: 1984
Name of person nominating: ZVONKO GROZNIK (ROBERT'S FATHER)

DECLARATION

I certify that the information submitted is true.

Signature: Z. Groznik Date: 1-6-2007
Name (printed): ZVONKO GROZNIK Position: _____

Send completed applications to:

St Johns Park Panthers Triglav

Or fax to: (02) 9823 2522

80 – 84 Brisbane Street St Johns Park 2176
or email to: huy.vu@panthers.com.au

KRATKI ŽIVLJENJEPIŠ ROBERTA GROZNIK,

ROBERT SE JE RODIL LETA 1960 TU V WOLLONGONG-U STARŠEV ZAVEDNIH SLOVENCEV ZVONKOTA IN DRAGILE GROZNIK.

SOLEVAL SE JE V DAPTU N.S.W. IN KONČAL SOLO 1984. TAKOJ DO KONČAM SOLSTVU JE PRIČEL S DELOM KOT KNJIGOVODSTVO IN RAČUNSTVO PRI MESNEM PODJETJU. ISTO ČASNO JE TUDI OBISKOVAL SLOVENSKO NADALJEVALNO SOLO, KAKOR JE TUDI PLESAL PRI SLOVENSKI FOLKLORNI SKUPINI.

POROČIL SE JE LETA 1984 S SLOVENKO TANJO BESEDNJAK IN IMA DVA SINA IN ENO HČERKO. ROBERT JE NADALJEVAL S VEČERNO SOLO VEČ LET IN KASNEJE DIPLOMIRAL ZA KNJIGOVODSTVO, RAČUNSTVO, IN FINANCE KAKOR TUDI ZA INDUSTRIŠKEGA ODVETNIKA.

VEŠ ČAS SE JE TUDI ZANIMAL ZA ZGODOVINO SLOVENSTVA, TAKO REKOČ ZGODOVINO SVOJIM STARŠEV. NEKAJ LET JE TUDI VODIL KNJIGOVODSTVO IN RAČUNSTVO SLOVENSKEGA KLUBA PLANICA TU V WOLLONGONG-U

PRIČEL JE NA SVOJE IN SAMOSTOJNO TER USTVARIL SVOJE PODJETJE V KATEREM JE TUDI ZAPOSILIL OBA SVOJA SINOVA IN ŽENO TANJO. LETA 1990 SE JE TUDI PRIDRUŽIL KOMPANiji ZA FINANCIAL WIZDOM ZA INVESTACIJE IN TAKO IMA SVOJE DRUŽINSKO PODJETJE KATERO JE ZELO DOBRO POZNANO TU V WOLLONGONGU SE POSEBNO PRI VSEH SLOVENCIH KATERIM TUDI POMAGA AKO JE TO POTREBNO.

PREDLAGAM GA ZA PODJETNIKA LETA 2007 IN VEM DA BO TO Z VESELJEM SPREJEL SAJ SI JE TO TUDI ZASLUŽIL.

ZVONKO GROZNIK (NJEŃOV OČE)
Z. Groznik

V. SUTER

14/6/2007

The NSW – Slovenian Entrepreneur of the Year for 2006 is Mr. Robert Groznik.

His business - Set4Life Financial Solutions PTY LTD.

Robert's business has been going since 1985.

Robert and his team provide financial services in areas such as tax effective wealth accumulation and retirement planning together with taxation/accounting advice. All clients come from referrals from existing clients only.

Due to the growth Robert has expended and now has 2 offices and a total of 8 staff. The expansion was needed so they could maintain a quality level of service for their existing and new clients.

The web site is www.set4life.com.au.

The business services provided by Robert's firm. – are.....

Retirement Planning

Superannuation

Small Business planning

Salary packaging

Investment

Wealth creation

Insurances - Life insurance - Disability, Trauma and Income Protection

Retrenchment and Redundancy

Social Security/Centrelink Considerations

Business Succession Planning

On behave of the NSW Slovenian awards committee congratulation Robert on your achievements and we all wish you continued success.

V imenu Odbora NSW

From: [Suber, Walter](#)
Date: 7/06/2007 8:26:12 AM
To: emgrosman@aanet.com.au
Cc: [Peter Krobe](#) \ (E-mail)
Subject: FW: NSW Slovenian of the year awards

Good morning

FYI

> -----Original Message-----

> From: Suber, Walter

> Sent: Thursday, 7 June 2007 8:24 AM

> To: 'rob@set4life.com.au'

> Subject: NSW Slovenian of the year awards

>

> Good morning Robert

>

> How's the family I hope all well.

>

> I have the pleasure in advising you that you have been nominated for this years

> Awards in the Entrepreneur category, Mr Ivan Rudolf hand delivered the nomination

> to our judging committee meeting last night.

>

> I have been asked by the members of the committee to please obtain some additional

> information on your Business - Financial Wisdom, Set4Life Financial Solutions Pty Ltd.

> If you choice to accept your nomination.

>

> How many years the business has been going? How many people you employ?

> The scope of the business, if you have a website or brochure that would be great.

> If possible an indication of size of business. Or any supporting material you deem

> as valuable to the application.

>

> All the information is confidential and only the committee will see it only.

>

> All finalists go into a commemorative booklet and your business would be advertised.

>

> Rob I am sorry but we do need this information as soon as possible, the closing date

> for nomination was the 15th of May.

>

> If you have any questions please do not hesitate in calling me. All the best to the family

> and I hope we get to see you all sometime in the near future.

>

> Walter Suber

> Walter Suber

> Chair of the NSW Slovenian Awards.

> Business Development Manager - Metallurgist

> OneSteel George Ward Sheet & Coil

> 13 Ferndell Street

> Granville NSW 2142

>

> Phone: 02 9681 6811 Fax: 02 9681 6161

> Mobile: 0418 322 700

-----Original Message-----

From: Rob Groznik [<mailto:Rob@set4life.com.au>]

Sent: Thursday, 7 June 2007 9:20 AM

To: Suber, Walter

Subject: RE: NSW Slovenian of the year awards

Hi mate

Good to here from you

The family is all well.

Tania is well. Matt our eldest got married a couple of weeks ago, Wayne's been married for a few years now and have a daughter, so that means Tania and I are grandparents. Makes me sound old but still feel young.

Amanda is still at uni doing some science type subjects.

Our business has been going since 1985.

We provide financial services in areas such as tax effective wealth accumulation and retirement planning together with taxation/accounting advice. All clients come from referrals from existing clients only. Our yearly turnover now exceeds 1 million dollars.

Due to our growth we have expended and now have 2 offices and a total of 8 staff.

The expansion was needed so we can maintain a quality level of service for our existing and new clients.

We do have a web site but it is currently been updated but does have some relevant info. The web site is

www.set4life.com.au

If you need any more info please call

How's your family, its been a long time, so I suppose your kids are all grown up too. Are you still living in Denham court as went past there a while back and was thinking have not seen these guys for a while now.

Any way better get back to it, got a few more super contributions to sort out before we get to the end of the financial year.

Cheers

Robert

Marija Ovijač

Date of birth: 22nd August, 1925

Place of birth: Kranj, Slovenia

Marija, together with her new husband Vinko, were political refugees to Venezuela in 1945. There they lived for 13 years and raised 3 children. (Olga born 1951, Mari - 1952 and Karlo- 1956). In 1958 the family migrated to Australia. (Their 4th son, Vince was born in 1968).

From the start, Marija was involved with the life of the Slovenian community.

- In support of the work of Father Valerijan Jenko and at his request, Marija on many occasions and over several years since the early 1960's, took into her home young women in need of support and accommodation.
- She was also a supportive wife in the work of her husband, Vinko, who was a pioneer in the early years of the Slovene Association Sydney.
- She was always involved in numerous Slovene community and church activities e.g., religious processions and public cultural displays.
She often sewed Slovene National costumes for others to wear.
- She was a member of the Merrylands Drama Group and performed well, as always, putting in 110% effort.
- She has been a constant member of the church choir for over 40 years.
Although she has never had any formal voice training, she has frequently brought listeners to tears, with her voice.
- Although she is 82 years of age and has difficulty walking, she never misses choir practice. She attends Mass each Sunday and leads the community singing during Mass. She has travelled to Newcastle, Brisbane and Wollongong to sing to congregations.
- In a voluntary capacity, she has sung solo in over 40 weddings and funerals within the Slovenian community.
- Although elderly, she continues to share her cooking and baking skills with the community. She regularly contributes for community celebrations and occasions. Not many in the community can say they have not tried her great 'krofe'!

In conclusion, Marija is a community member who positively affects and impacts on everyone with whom she comes in contact. Her infectious smile and warmth is felt by everyone she meets. She is truly a bright spark in our Slovene community.

She well deserves recognition for the above qualities and contributions.

Marija Ovijač

Date of birth: 22nd August, 1925

Place of birth: Kranj, Slovenia

Marija, together with her new husband Vinko, were political refugees to Venezuela in 1945. There they lived for 13 years and raised 3 children. (Olga born 1951, Mari - 1952 and Karlo- 1956). In 1958 the family migrated to Australia. (Their 4th son, Vince was born in 1968).

From the start, Marija was involved with the life of the Slovenian community.

- In support of the work of Father Valerijan Jenko and at his request, Marija on many occasions and over several years since the early 1960's, took into her home young women in need of support and accommodation.
- She was also a supportive wife in the work of her husband, Vinko, who was a pioneer in the early years of the Slovene Association Sydney.
- She was always involved in numerous Slovene community and church activities e.g., religious processions and public cultural displays.
She often sewed Slovene National costumes for others to wear.
- She was a member of the Merrylands Drama Group and performed well, as always, putting in 110% effort.
- She has been a constant member of the church choir for over 40 years. Although she has never had any formal voice training, she has frequently brought listeners to tears, with her voice.
- Although she is 82 years of age and has difficulty walking, she never misses choir practice. She attends Mass each Sunday and leads the community singing during Mass. She has travelled to Newcastle, Brisbane and Wollongong to sing to congregations.
- In a voluntary capacity, she has sung solo in over 40 weddings and funerals within the Slovenian community.
- Although elderly, she continues to share her cooking and baking skills with the community. She regularly contributes for community celebrations and occasions. Not many in the community can say they have not tried her great 'krofe'!

In conclusion, Marija is a community member who positively affects and impacts on everyone with whom she comes in contact. Her infectious smile and warmth is felt by everyone she meets. She is truly a bright spark in our Slovene community.

She well deserves recognition for the above qualities and contributions.

**MARIJA OVIJAC – NSW – SLOVENIAN OUTSTANDING SENIOR CITIZEN
OF THE YEAR 2006**

MARIJA OVIJAČ, rojena v Kranju, je 1958. leta po 13 letih povojnega bivanja v Venezueli prišla z družino v Avstralijo. Skupaj z možem Vinkom se je hitro vključila v slovensko skupnost in pomagala kjer koli in kdaj koli je bilo potrebno. Na pobudo p. Valerijana je velikokrat nudila dom mladim dekletom, ki so nujno potrebovale pomoč.. Pomagala je možu Vinkotu pri pionirskem delu, ko se je Slovensko društvo Sydney začelo postavljati na solidna tla. Šivala je narodne noše in sodelovala pri raznih društvenih, kulturnih in cerkvenih prireditvah. Že 40 let redno sodeluje pri cerkvenem pevskem zboru, kjer nikoli ne zgreši pevske vaje. Še danes, čeprav priletna in ji noge zelo pešajo, zapoje tudi drugod. Pred kratkim je presenetila rojake v Newcastleu in čudovito zapela pri tamkajšnji sveti maši. Pela je tudi rojakom v Brisbanu in Wollongongu. Več kot 40 krat je prostovoljno zapela solo na gostijah ali pogrebih. Ob nedeljah vodi ljudsko petje pri mašah v Merrylandsu. Danes rada deli njene kuharske izkušnje z drugimi in še vedno sodeluje v slovenski skupnosti.

Marija je v vsako delo vložila 110 procentov truda. Hvala in čestitamo.

MARIJA OVIJAČ came to Australia in 1950 after living in Venezuela for 13 years. Together with her husband Vinko, she became involved in the Slovenian community in many different ways. She offered her home to young girls, sown national costumes, joined drama group, and participated in other social, cultural and religious activities. She has been a member of the church choir for over 40 years. She had sung solo over 40 times at weddings and funerals, and had visited Slovenians in Newcastle, Brisbane and Wollongong. With her beautiful voice, although never formally trained, she had often brought tears into listener's eyes. She had always put 110 per cent effort into her work.

Congratulations, and thank you.

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS NSW
ST. JOHN'S PARK PANTHERS.
For the year 2006

OFFICAL PROPOSAL FORM
Closing date 15th May 2007

**AWARD CATEGORIES (Please tick to indicate the Award
Category you are nominating for:)**

☐	NSW – Slovenian	Primary student of the Year
☒	NSW – Slovenian	Secondary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Tertiary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Outstanding Senior Citizen of the Year
☐	NSW – Slovenian	Entrepreneur of the Year
☐	NSW – Australia	Slovenian Achievements in Slovenia
☐	NSW – Slovenian	Outstanding NSW Slovenian Volunteer

Business/Organization/Individual proposing:

ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION

Address: 313 Merrylands Rd, MERRYLANDS NSW 2160

Tel: (02) 9637 7147

Fax: (02) 9682 7692

Email: valerian@pacific.net.au

Contact Name: p. Valerian Jenko OFM, OAM

Position:

NAME OF PERSON NOMINATED:

MRS. SASA LAJOVIC

OUTSTANDING NSW SLOVENIAN VOLUNTEER

Send the proposal to:

Panthers St Johns Park-Triglav, 80-84 Brisbane Rd

St Johns Park NSW 2176

Or Email: triglav@panthers.com.au

Socijalizem

Prišla v Ljubljano leta 1956

Leta 1956-57 je bilo ustanovljen prvo
Slov. Društvo v Ljubljani, katerega me
bilo 3 svojih ustanovnih članov.

Pribeleženo leto 1970 sem bila tajnica
Slov. Društva v Ferret Rd. - kjer sem imela
krajši iz političnih razlogov.

Bila članica novo ustanovljenega Narodnega

Društva in po nekaj letih zopet

člana Slov. Društva in kasneje tudi

društva Triglav - kar sem še danes

Bila sem tudi aktivna pri Slov. Cerkev

in redno delovala v pisarni od 1981 do

19906.

26/5/2007
lg.

SASA LAJOVIC

Prišla v Avstralijo leta 1950.

Leta 1957-57 je bilo ustanovljeno prvo Slov. Društvo v Wollahri, katerega sva bila z možem ustanovna člana.

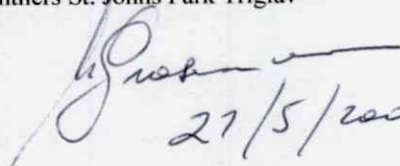
Približno leta 1970 sem bila tajnica slov. Društva Ferrer's Rd, kjer smo imeli težave iz političnih razlogov.

Bila članica novo ustanovljenega Narodnega Društva in po nekaj letih zopet član Slov. Društva in kasneje tudi društva Triglav, kar sem se danes.

Bila sem tudi aktivna pri Slov. Cerkvi in tedensko delovala v pisarni od 1981 do 1. 9. 2006.

Prepis lastnoročno napisanega originala pripravila

Maria Grosman
Member Judging Panel
Slovenian of the Year 2006 Awards
Panthers St. Johns Park Triglav

27/5/2007

Aleksandra Lajovic, roj Hreščak, je bila rojena v Trstu 9.3.1931 kot hčerka Milana Hreščak in Marije Magdalene, roj. Čuk. Oče je po rodu iz Ilirske Bistrice, mati pa iz vasi Trebče pri Trstu.

Saša se je porocila v Trstu z Dušanom Lajovic 22.1.1950. Saša je bila vedno pripravljena za pomoč v našem verskem in kulturnim središčem, 24 let je je urejala vsak teden finance in odnesla na banko prihod nedeljske nabirke. Poleg tega pa je urejala razne tajniške posle. Večkrat je prišla v Merrylands po dvakrat na teden. Preštela je tudi doprinos nedeljske postrežbe v dvorani in pripravila depozit za prihodnjo nedeljo.

Poleg tega je finančno podprla številne akcije in nabirke za razne socialne in karitativne namene, katere ne želi opisovati, ker se je držala pravila, da naj desnica ne ve, kaj dela levica.

Bila je vedno zavedna Slovenka, zato se je godi velika krivica, ker ne more dobiti slovenskega državljanstva, kljub njeni zavednosti, ker je bila rojena v Trstu. Upa, da se ^{bo} ta krivica ^{kmalu} zakon spremenil in dokončno dobila državljanstvo, ki so ga tako lahko dobili drugi državljani, samo zato, ker so bili pač rojeni v Sloveniji.

p. Valerian Jenko
22.5.2006

Med svobodo in rdečo zvezdo

Takšen naslov je dal Dušan Sava Lajovic svoji zadnji knjigi, ki je izšla v letošnjem avgustu pri založbi Nova obzorja v Ljubljani. Knjigo so natisnili v tri tisoč izvodih in je bila že razprodana. Pripravljajo ponatis. Za Misli smo se pogovarjali z Dušanom Lajovicem, zavednim Slovencem, uspešnim poslovnežem in do nedavnega generalnim častnim konzulom RS za Novo Zelandijo, ki že od septembra leta 1950 ustvarjalno živi v Sydneyu.

Gospod Dušan, najprej iskrene čestitke ob izidu Vaše zadnje knjige Med svobodo in rdečo zvezdo, s katero boste verjetno razburili stare duhove v Sloveniji, a v isti sapi pomagali prevetrili našo deželico.

Hvala Vam za Vaše čestitke in za Vaše delo, delo slovenskih duhovnikov, vseh Vaših sodelavcev in vseh, ki se v tej deželi vsak po svoje in na svoj način pa tudi organizirano skupaj prizadevamo ohranjati to, kar je naše. Zbral sem nekaj svojih spominov in jih dal natisniti. Moje življenje je bilo bogato obdarjeno. Ni bilo vedno lepo. Bilo je tudi hudo in težko – tako, kot je v življenju slehernega. Moja generacija je doživela 2. svetovno vojno in tisti, ki smo jo preživeli, imamo vsak svojo zgodbo. In nekaj svojih doživetij, misli, vedenj in spoznanj sem zapisal v knjigi. Moja generacija hitro odhaja in zdi se mi prav, da mlajša generacija zve tudi za stvari, ki so jih komunisti delali pa seveda ne pripovedovali.

Že na začetku pogovora se bojim, da bova lahko samo površno preletela Vaše bogato življenje. Spominov in dogodkov, v katerih ste aktivno delovali, je neizmerno veliko. Za začetek začniva pri Vaši družini. Od kod prihaja Lajovicev rod?

Moj rod izhaja iz Vač pri Litiji, kjer je geografsko središče Slovenije. Od tam je doma moj oče Milivoj; prihaja iz družine dvanajstih otrok. Najstarejši Anton Lajovic je bil skladatelj in kot edini Slovenec predsednik Omizja sedmerice – najvišjega sodišča v Jugoslaviji. Moja mama Marija roj. Štrukelj je iz Ljubljane. Jaz sem bil rojen 26.

januarja 1925 na Miklošičevi 13 v Ljubljani, nasproti sodišča. Zdaj mi pa spet grozijo s sodnijo! Zgleda, da sem ta začel in bom tam tudi končal (smeh). Moj oče je bil dvakrat poročen in tako sem imel tri sestre in brata Miša, jaz sem najmlajši.

Česa se radi spominjate iz svojega otroštva?

Živel smo za Bežigradom in jaz sem bil stalno v tovarni. Iz naše hiše smo imeli vhod v tovarno. Nisem se rad učil. Toda bil sem izredno tehnično nadarjen. Tehnične stvari sem kar vpiljal. Da pa se bom lahko lotil tudi šole bolj resno, me je oče poslal na otok Brač k dominikancem, kjer sem bil dijak 3. in 4. letnika gimnazije – v letih 1939 in 1940, do pomladi 1941, ko je izbruhnila vojna. To je bila edina zasebna srednja šola na Hrvaškem. Tam se je šolalo tudi devet slovenskih dijakov. Nad nami je bedel slovenski pater Debeljak pa tudi profesor Tušek, ki je poučeval matematiko in fiziko. Bratje dominikanci so bili odlični učitelji. Z njimi smo se lahko pogovarjali o vsem, kar nas je zanimalo. Posredovali so nam izredno miselno širino. Pa tudi sestre dominikanke, ki so kuhale in skrbele za nas, so nam znale pričarati domačnost.

Dru
zarež
ž
konce
Ljublj
1941.
matur
izpitov
mi je d
na Bc
opravl
Srednj
saj me
se je ;
takrat
Poslal
poslov
odšel ;
srednj
začetk
moja c
na stra
član o
Svetih
slover
študen
bilo ne
kraljev
majorja
1945 s
in pote
Dunaju
prava ;

Prva dva
p. Klavd
Lajovic r

mis

Druga svetovna vojna je seveda zarezala v Vašo mladostno dobo.

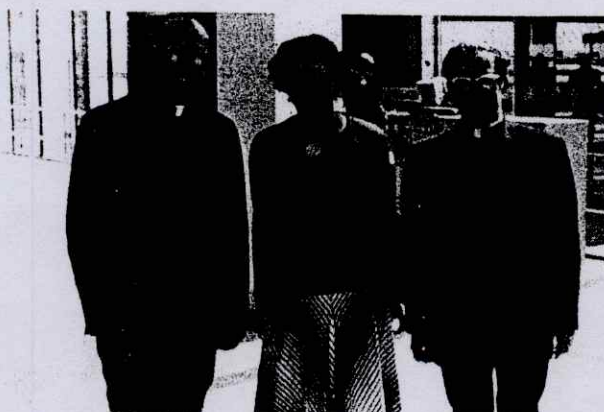
Z Brača smo se slovenski dijaki koncem marca 1941 vrnili v Slovenijo. Ljubljano so zasedli Italijani 17. aprila 1941. V Ljubljani sem moral znova na maturo, ker mi niso priznali opravljenih izpitov v šoli na Braču. Največ preglavic mi je delala slovenščina, saj sem seveda na Bolu študiral v srbohrvaščini. Po opravljenih izpitih v Ljubljani sem se vpisal na Srednjo tehnično šolo. Tu sem navdušeno študiral, saj me je tehnika vedno zanimala. Toda moj oče se je zaradi mojih dejavnosti zbal zame, saj so takrat Italijani zaprli mojega prijatelja Lada Šturma. Poslal me je v Padovo, kjer sem živel pri naših poslovnih prijateljih Cherubinijevih. Iz Padove sem odšel septembra v Milano, kje sem se vpisal na srednjo tehniško šolo, podobno tisti v Ljubljani. V začetku aprila 1943 sem se vrnil v Ljubljano. Vsa moja družina, vključno z mojimi bratranci, je bila na strani legalne jugoslovanske vlade. Postal sem član obveščevalne mreže. Junija sem se blizu Svetih Treh kraljev priključil Notranjskemu odredu slovenskih četnikov. Polovico odreda je bilo študentov, polovica pa domačinov, med katerimi je bilo nekaj poklicnih pripadnikov Jugoslovanske kraljeve vojske. Pozneje sem postal pomočnik majorja Francija Heinricharja. Vse do marca leta 1945 smo upali, da se bodo Angleži skrcali na Reki in potem skozi Ljubljansko pokrajino prodirali proti Dunaju. V začetku maja 1945 je bila vsepovsod prava zmeda. V ponedeljek, 8. maja 1945, sem z

avtomobilom skozi nedokončani ljubeljski predor prišel v Avstrijo.

Mladi Dušan je torej od blizu videl Vetrinjsko polje.

Videl in bil del te množice, ki se je prebijala skozi ljubeljski predor in tudi bil priča zadnji bitki na dravskem mostu pred Celovcem, ko so nas na našem begu napadli partizani. V Beljaku sem tudi po naključju srečal svojega profesorja slovenščine iz Ljubljane Srečka Baraga. Moji nadrejeni so mi iz Italije poslali stroga navodila, naj se po prihodu v Avstrijo takoj povežemo z njimi. Po prihodu v Beljak sem se javil angleškemu vojaškemu FSS-ju (Field Security Service). Pot smo takoj nadaljevali proti Italiji. V tamkajšnjih begunskih taboriščih smo zvedeli, da so Angleži vrnili iz Avstrije v Slovenijo vse slovenske in srbske protikomuniste in jih izročili Titovim partizanom. Iz begunskega taborišča Monigo blizu Trevisa so me poslali v vojaški tabor v Forlì ter nato v Rim, kjer sem po naročilu inženirja Kregarja poiskal nekdanjega ministra jugoslovanske vlade v Londonu Miho Kreka in ga prosil, če se lahko s pomočjo svojih zvez poveže z britansko vlado in posreduje pri izročanju protikomunistov Titovim partizanom. Iz Ebolija sem šel spet k prijateljem Cheurubinijem v Padovo, kjer sem se vpisal na strojno fakulteto. Tam sem ostal do julija 1948, ko me je major Glušič, ki je bil povezan z ameriško vojsko, poklical v Trst. V Trstu sem bil imenovan za vodjo centra 303. Tam so me dvakrat poskušali ugrabit.

Prva dva frančiškana v Avstraliji p. Beno Korbič (levo) in p. Klavdij Okorn (v Avstraliji od leta 1951- 1953) s Sašo Lajovic na letališču v Chicagu leta 1976.

Tatjana z možem senatorjem Mišom Lajovicem, Saša, p. Bazilij, senatorjev sin Tomaž z ženo Ireno v Canberri po senatorjevi zaprisegi, 17. februarja 1976.

Kako pa je bilo z Vašimi domačimi v tem času?

Komunisti so mojega očeta zaprli že tretji dan po njihovem vkorakanju v Ljubljano. Takoj so mu zaplenili vse imetje pa tudi premoženje drugih družinskih članov. Na montiranem procesu za božič leta 1945 so očeta obsodili na osem let zapor. Leta 1947 je bil potem za kratek čas izpuščen iz zapor. Tudi mojo tedanjo zaročenko Nado Šturm je oficir Ozne Zdenko Roter, njen сосед v Fondovih hišah, ki jo je osebno dobro poznal, aretiral že drugi teden po koncu vojne. Od nje je zahteval, da bi preklicala zaroko z menoj. Edino pod tem pogojem ji je obljubil prostost. Nada je kljub veliki stiski takšno izsiljevanje zavrnila. Obsodili so jo na dve leti zapor. Poslali so jo na prisilno delo v taborišče na Kočevskem, od tam pa pozneje v zapore v Begunjah na Gorenjskem. Iz zaporov je prišla po štirinajstih mesecih na prošnje njenih sorodnikov komunistov. Nekdanji oficir Ozne Zdenko Roter je ostal še vrsto let v tej službi. Spletkarsko je zasliševal tudi škofa Vovka in poznejšega škofa Leniča pa tudi mnoge duhovnike. Nato je postal profesor na ljubljanski fakulteti, za tem pa do konca najtesnejši svetovalec zadnjega predsednika

Saša in Dušan, sept. 2003.

slovenske komunistične partije in prvega ter že bivšega predsednika Slovenije Milana Kučana. Zadnji dan službe ga je Kučan še odlikoval. Zdaj pa me menda Roter toži za izjave in zapisano o njem v moji knjigi. Ampak jaz pravim, da za tistega, ki ima maslo na glavi, ni priporočljivo, da hodi na sonce. Veselim se srečanja z njim na sodišču. Če ne bo eno sodišče dovolj, bomo šli pa še na drugo, tretje. Resnica mora zmagati. Jaz bom imel s seboj svojo aktovko (torbo)! Leta 1949 so spet aretirali očeta, mamo, gospo Jožico Horvat in še nekaj drugih mojih sorodnikov. Vse so obdolžili sodelovanja z mano. Očeta so zaprli za tri leta, mamo pa za dve leti. Oče in mati sta bila zaprta v zaporu na Reki, pozneje so mamo premestili v Rajhenburg.

Avstralska zgodba Dušana se začneja s pristankom ladje v Freemantlu v Zahodni Avstraliji.

Dne 22. januarja 1950 sem se v Trstu – na Opčinah - poročil s Sašo Hreščak iz Ilirske Bistrice. Najini družini sta se že dolgo poznali in bili smo prijatelji. Sašo sem poznal že, ko je bila stara štiri leta. V Trstu je postalo prenevarno, saj sem vedel, da bo Udba še naprej poskušala izvesti ugrabitev.

Hotela sva začeti novo življenje v daljni Avstraliji. Tja sva prispela po dvaintridesetih dneh vožnje 11. junija 1950 z ladjo Oxford Shire iz Neaplja. Najprej smo pristali v Freemantle in od tam odšli v Northam, potem pa po treh mesecih v Sydney, saj sem vedel, da bom tam lažje našel dobro delo. Imela sva kontrakt za delo dve leti. Delala sva najprej v tovarni marmelade Holbrooks, kjer je našlo

Družina Lajovic - z leve na desno: Alexander, Susan, Dimitrij, Saša, Ben Tindale, Dušan Lajovic, Aleksandra, James in Alenka Tindale, 1999.

delo tuč
nosečn
samo še
tehničn
pa sta t
rodil 22
1953. T

Ve
svojem
ter podj

Kn
zaslužiti
jo razpa
za neka
hišo ser
mi je p
Avstralij
dvesto fi
sem nal
stroje.
italijanš
prigodo.
do Sydn
upravni
običajne
Poveda
Tuba. O
išče še
vizitko ir
Amerikk
več let o
svoje zr
Tudi tai
prijatelj

Dušan
avstrals

delo tudi veliko Slovencev. Saša je kmalu zaradi nosečnosti prekinila delo, jaz pa sem delal tam samo šest mesecev, potem sem postal risar v neki tehnični pisarni, brat Mišo in njegova žena Tatjana pa sta tam delala tri leta. Sin Dimitrij se nama je rodil 22. oktobra 1951, hčerka Alenka 16. marca 1953. Tako smo postali družinica.

Vedno občudujem ljudi, ki so uspeli v svojem življenju s svojim znanjem in pridnostjo ter podjetnostjo.

Kmalu mi je bilo jasno, da se da v Avstraliji zaslužiti z zemljo. Kupiš veliko parcelo zunaj mesta, jo razparceliraš, gradiš, prodaš. Tako sem tudi jaz za nekaj časa postal gradbenik. Tudi svojo prvo hišo sem sam zgradil. Pri tem začetnem kapitalu mi je pomagal gospod Plesničar, ki je prišel v Avstralijo že pred 2. svetovno vojno. Posodil mi je dvesto funtov. To je bil takrat velik denar. Po kampih sem nato prodajal belo tehniko: hladilnike, pralne stroje. Pomagalo mi je znanje nemščine, italijanščine in angleščine. Sem imel pa zanimivo prigodo. Leta 1957 se mi je na letalu iz Melbourne do Sydneya nasmehnila sreča. Poleg mene je sedel upravni direktor Colgate Palmolive Joe Langley. Po običajnem pogovoru me je vprašal, kaj delam. Povedal sem mu o svojem delu, o naši tovarni Tuba. On pa mi je povedal o načrtih Colgate, da išče še dodatne dobavitelje tub. Dal mi je svojo vizitko in me povabil na obisk. Leta 1958 sem šel v Ameriko pogledat tovarno tub, ker sem le bil že več let odsoten iz te panoge in sem hotel posodobiti svoje znanje. Tam so imeli že avtomatske linije. Tudi tam sem spet imel srečo: Spoznal sem prijatelja naše družine Charlesa Stiassnija. On mi

je razkazal tovarno tub. Samo strmel sem nad razvojem. Bilo je impresivno. Stiassni mi je dal tudi nekaj načrtov, ki so mi služili pri avtomatizaciji naše tovarne. Ko sem prišel nazaj v Sydney, sem kupil pet akrov zemlje v Smithfieldu in junija 1960 je že tukaj stala tovarnica. V njej je delalo sedem ljudi. Danes jih ima tukaj zaposlitev sto. Poleg te pa še tovarna v Melbourne, v Novi Zelandiji v Wellingtonu, v Indoneziji in Lajovic Tuba v Ljubljani. Imel sem tovarne tudi na Filipinih in v Maleziji. Kovali smo tudi kovance za Indonezijo, Singapore in Nepal.

V Vašem podjetništvu in uspešnosti je tudi več Vaših patentov.

Veliko znanja je vložene ga v 43 let tovarne Impact International Pty. Ltd. Precej strojev smo naredili sami. Patentov pa niti ne vem, koliko jih imam. Leta 1970 sem prodal patent za zaščito navoja na aluminijastih tubah Colgate v ZDA za sto tisoč ameriških dolarjev. Jaz sem imel v mislih nižjo ceno. Mislil sem, da bom dobil od 20 do 25 tisoč dolarjev, kar je bila cena dobre hiše. No, so rekli, vemo, da znanja ni mogoče ustrezno nagraditi. Colgate ne plača za patente več kot šestdeset tisoč. Tako sem bil presenečen, da nisem mogel takoj odgovoriti, kar nekaj pokašljaj sem. Mislili so, da so ponudili premalo. Jaz pa sem rekel, da patent prodam za sto tisoč. In toliko so mi tudi izplačali. Takrat sem videl, kako v Ameriki cenijo inovativnost. Vesel sem, da tovarna napreduje. Po uspešnih štiridesetih letih sem julija 1999 predal vodenje sinu Dimitriju, kije uspešen inženir in manager. Okrog sebe je zbral dobre in talentirane sodelavce. Tudi sam preživim vsak dan še večino časa v svojih prostorih v tovarni. V torek, 2. septembra, potujem na Japonsko, nato v Slovenijo, od tam v Italijo pa tudi v Srbijo, kjer ima direktor Tube iz Ljubljane g. Milan Gruden ogledan dober posel. Povsod imam srečanja z našimi predstavniki in partnerji.

Dušan, vse svoje življenje ste neumoren in neustrašen. Letos spomladi ste sprožili vihar v Sloveniji z objavo dosjejev tajne policije na internetu udba.net. V avgustu pa ste poskrbeli za novo presenečenje ob izidu svoje knjige Med svobodo in rdečo zvezdo, kjer ste del tega seznama natisnili.

Čas je, da se stvarem pogleda v oči. V Slovenijo sem prišel prvič po šestinštiridesetih letih in bil 26. junija navzoč pri razglasitvi samostojne

Dušanova varnostnika ob uradnem obisku avstralske državne delegacije v Pakistanu, 1999.

Slovenije. Tisti večer so v galeriji Eqrna v Ljubljani tudi odprli likovno razstavo umetnika Stanislava Rapotca iz Sydneya, ki je bil tudi izvrsten obveščevalec. Iz Kaira je iz štaba Jugoslovanske kraljeve vojske dvakrat priplul v Jugoslavijo z angleško podmornico. Po vojni so nam komunisti vse premoženje zaplenili, starša in sorodniki pa obsodili in zaprli. Desettisoči mladih smo si v tujini reševali življenja in nato vsak po svoje odšli v širni svet. Večina nas je uspela. Tako je bilo tudi z nami v Avstraliji. Za božič leta 1957 sem uspel dobiti v Avstralijo svoje starše. Sašini starši so zapustili Ilirsko Bistrico avgusta 1945 in so živeli v Trstu do leta 1979, ko so prišli k nam v Avstralijo. Po osamosvojitvi Slovenije je naša družina zbrala dokumentacijo o zaplembah in vložila zahtevke za denacionalizacijo. Dobili smo vsega skupaj 15-odstotni delež v tovarni, ki je bila pred zaplembo v celoti naša last. Sloveniji sem želel ob osamosvojitvi pomagati. Leta 1995 sem kupil nazaj našo tovarno Tuba, najprej večinski delež, nato pa še preostale deleže. S svežim kapitalom, ki sem ga tako investiral, je Lajovic Tuba dopolnila proizvodnjo. Pred mojo investicijo je tovarna izdelala 80 milijonov tub na leto, sedaj jih naredi prek 150 milijonov na leto. Ves dobiček sem v vseh letih investiral v Sloveniji, nobena dividenda ni odšla čez mejo. To povem s ponosom. Povem lahko, da pomagam pluralizirati slovenski medijski

Karikatura na prvi strani Dela, 25. aprila 2003.

prostor z izhajanjem tednika Demokracija. Življenje ni generalka, je naša edina predstava, brez ponovitve. Zato moramo s talenti kupčevati, pravi Biblija.

Vladavina strahu se mora enkrat končati. Zato sem dal objaviti sezname sodelavcev udbe najprej na internetu in nekaj sedaj v knjigi.

Je Jože Malnar, Malnar ali je Majnik? Tako pravite, da se Vam je predstavil leta 1991 v Ljubljani in potem preskrbel preko svojega sorodnika, ki je delal v tajni policiji, mikrofилme z imeni sodelavcev Udbe, katere ste Vi dali prepisati za internetno objavo.

Tudi Majnik s strani 129 v knjigi je Malnar. Ampak vse to skriva pravo ime človeka. Vsa Udba je bila malnar, mlinar, ko je drobila usode ljudi, začeni s tisto krvavo v majniku 1945. Ko bodo v Sloveniji čez leta slišali za pravo ime Jožeta Malnarja Majnika, takrat jih bo kar nekaj teklo na stranišče, Vam povem. Želim, da bi ta objava pomagala žrtvam udbe in prisiljenim sodelavcem preprečiti zlorabe manipuliranja z njimi in morebitnih prihodnjih diskreditacij. Čas je, da si natočimo čistega vina. Od leta 1988 sem veliko svojega časa in finančnih sredstev skupaj še z nekaterimi zanesenjaki iz Avstralije in sveta podaril domovini Sloveniji. Vesel sem napredka in veliko stavim na tiste mlade, ki razmišljajo s svojo glavo, so somozavestni, odgovorni in podjetni. Nisem hotel objaviti seznama Udbe tako dolgo, da so v Sloveniji izglasovali vstop v Evropsko zvezo in Nato.

Vse se plača, pravijo. Vi ste kupili dosjeje tajne policije. Vaša objava pa Vas je stala častnega konzulstva.

Če mislijo, da so prav naredili, naj jim bo prav. Se nič ne žalostim. Prostore sem jim dal še vedno na razpolago in jih še vedno imajo. Neki uradnik na slovenskem zunanjem ministrstvu mi je rekel: Vi ste preveč kontraverzni. Jaz pa pravim: Stvari pridejo in odidejo. Jaz sem svoje delo opravil pošteno in tudi častno in ga bom še naprej, kolikor mi bo še dano časa, zdravja in moči – pošteno in častno.

Ker m
osebni
odgov
izboljš
ki sem
Leva
zaosta
Rojack
za poi
Vsem l
oltarju
hvala,
marsil
nekate
H
Urošu,
bolnik
obiskc
podruž
B
zavetn
nedelj
praznc
krajevn
Kevina
zakram
jih pripr
M
obisku.
organiz
ki bo le
namera
preko
skupno
Pr
posebn

družabna kronika

Umik Dušana Lajovica

Izjemno sposobni poslovi in politični kombinator, ki si je zadal nalogo ugonobiti vsako misel na Titovo Jugoslavijo in v njenem okviru tudi na komunistično Slovenijo, Dušan Lajovic, slovenski politični izseljenec v Avstraliji, je našel svoj duševni mir, potem ko je od razglasitve samostojne Slovenije do volitev leta 2004 stal ob strani sedanjemu predsedniku vlade Janezu Janši in ga očetovsko vodil mimo političnih pasti, ki jih je sam nešteto izkusil v življenju. Za politični vzpon svojega varovanca je znal najti denar in politične botre po svetu. Ko je dosegel svoj sanjski cilj, se je umaknil. Dolgost življenja, nenehno naprezanje, poslovno in politično, neskončni poleti z letali med Avstralijo, Slovenijo, Novo Zelandijo, Ameriko in Azijo, kjer je imel svoja podjetja, so ga zdravstveno utrudili, tako da niti ne more v polnosti uživati v zadovoljstvu vladavine Janeza Janše.

Tako tudi ni več slišati slovenske govornice v restavraciji Jordan's Seafood v sydneyskem paradnem pristanišču Darling Harbour, kjer so se slovenski politični izseljenci največkrat srečevali s podobno mislečimi prišelci iz domovine.

Dušan Lajovic se je rodil kot Bežigradjan v Ljubljani očetu tovarnarju, trdnemu kapitalistu, ki je verjel v bodočnost in uspešnost kraljevine Jugoslavije. Zato se med drugo svetovno vojno ni okleval pridružiti četnikom, vojski kralja Petra, ki so jim zaradi modrih uniform nekdanje kraljeve vojske v Sloveniji nadeli ime plavogardisti. Med vojno in po njej je verjel, da bodo edino Angleži vrnil kralja na prestol ter preganili partizansko in komunistično oblast.

Po naključju ali načrtovanu, to niti ni pomembno, je magister zgodovine in sociolog kulture Martin Premk pri Društvu piscev zgodovine NOB Slovenije lani izdal knjigo v nakladi 500 izvodov z naslovom Matjaževa vojska 1945–1950. V njej so skrbno zbrana pričevanja o delovanju različnih oboroženih skupin doma in v tujini, ki se po drugi svetovni vojni niso mogle sprijazniti z novo rdečo oblastjo. Kar precej prostora je namenjenega tudi Dušanu Lajovicu in po zapisanem je še bolj jasno njegovo sovraštvo do vsega, kar se je dogajalo v Sloveniji pod komunizmom. Po umiku jugoslovanske vojske je Trst postal pravo očišče raznih obveščevalnih služb. Tako je leta 1948 v Trstu postal Dušan Lajovic šef generalnega obveščevalnega centra (GOC), ki je deloval z dovoljenjem in pod nadzorom ameriške CIC (Counter Intelligence Corps). Lajovičevo sodelovanje z Američani je pozneje zanimalo tudi avstralsko obveščevalno službo, toda pravila so jasna: kdor postane obveščevalec, ne more kar izstopiti. Zato je Lajovic ostal v stikih z Američani in ti so marljivo pomagali na oblast Janezu Janši (da ne bo pomote, ameriškim idealom in politiki se je priklanjal tudi dr. Janez Drnovšek). Američani in Angleži (MI5) so GOC podpirali tudi denarno, kar je bilo največkrat jabolko spora med raznimi obveščevalci in kurirji, ki so po skrivnih poteh ilegalno prihajali čez mejo iz Italije in v Sloveniji zbirali podatke ter poskušali organizirati teroristične skupine, tako imenovane Matjaževe vojske, ki naj bi počasi rušile komunistično oblast, in čakati na dan, ko bo zavezniška vojska osvobodila Slovenijo. Nastala pa je tudi slovenska Uprava za državno varnost (UVD); ta je med Slovence, ki so delali za ameriške in angleške obveščevalne službe, vrnila svoje ljudi. »Obdelovali« so tudi Dušana Lajovica, ki pa je bil dovolj nepopustljiv, zato so oblasti v Ljubljani oblasti aretirale in obsodile na zapor njegove starše in nekaj sorodnikov. Na vsak način so ga poskušali zvabiti v Slovenijo, vendar se je 10. maja 1950 z angleško ladjo Oxfordshire iz Neaplja previdno umaknil v Avstralijo. Nikdar ni bilo ugotovljeno, ali je UDV prišla v stik z njim ali ne.

Dušan Lajovic je tako komunistom in UDV napovedal neizprosen boj tudi v samostojni Sloveniji. Poosebil ga je v liku Janeza Janše. Leta 1991 je Janša zablestel kot narodni junak, ker ga je tako usmerjal in mu takšno slavo namenil partizanski junak in predvojni liberal, ki se ni strinjal z idejami partije in so ga v času socializma trdo zatrli, Niko Kavčič, ena največjih osebnosti novejših slovenske zgodovine. Tako sta bilo današnjega predsednika slovenske vlade oblikovala moža, ki v prepričanju in življenjskem slogu nimata ničesar skupnega.

Dušan Lajovic je že v letih pred samostojno Slovenijo v poslovne skrivnosti vpeljeval iz Ljubljane v Avstralijo poslanega predstavnika Slovenijalesa, mladega in ambicioznega Viktorja Barago. Baraga je bil tudi sosed in dober prijatelj Janeza Janše v Grosupljem (Baragova mama je bila sicer na strani zmagovalcev v drugi svetovni vojni), tako da stika ni bilo težko vzpostaviti. Po odhodu JLA iz Slovenije in ob prvem Janševem obisku v Avstraliji mu je Dušan Lajovic pripravil pravi zmagovalni pohod med slovenskimi izseljenci. Kmalu je sledila tudi donosna poslovna kombinacija z indonezijskim premogom za ogrevanje Ljubljane. Pred tremi leti (natanko 15. januarja 2003) je iz Frankfurta v Sydney na obisk k Dušanu Lajovicu poleta sedanja generalna državna tožilka Barbara Brezigar (z možem Slavkom). Tri mesece pozneje je na spletnem strežniku v južni Aziji

ugledal luč sveta slavní seznam udba.net (zdaj se že menda ve, kdo ga je priredil in disketo poslal na pot v Avstralijo), čez nekaj mesecev pa je Dušan Lajovic pri založbi Nova obzorja izdal knjigo Med svobodo in rdečo zvezdo (direktor založbe Božo Predalič iz Grosupljega je zdaj v. d. generalnega sekretarja vlade, kjer je zamenjal simpatično Matejo Tamaro Fajs). V Avstraliji (še vedno nepojasnjeno, s kakšnimi političnimi botri in poslovnimi posredniki za visoke provizije) je bil kupljen izjemno drag in slabo uporaben računalniški sistem sigma za NLB. Kam je izpuhtel velikanski denar, ni zanimalo Ropove vlade, sedanjo pa še manj, kajti vse, kar prihaja iz Avstralije, je skoraj nedotakljivo.

Kdo bo nasledil moč in sposobnost Dušana Lajovica in njegove ideje prenašal naprej? Verjetno Viktor Baraga, ki mu je Lajovic že pred desetletjem izposloval naslov častnega konzula Avstralije v Sloveniji. Njegov konzulat v Ljubljani (v stolpnici TR-3 ima prostoro v istem nadstropju kot podjetje magistra Janeza Kocijančiča) izjemno dobro posluje in ima pomembne pristojnosti, Barago pa je Janez Janša postavil v nadzorne svete pomembnih državnih podjetij (tudi Petrola).

Zadnja pomembna člana SDS, ki sta pred volitvami 2004 obiskala Dušana Lajovica in se domov vrnila s pomembnimi napotki, sta bila sedanji poslanec Dimitrij Kovačič in eden najpomembnejših vladnih kadrovikov za gospodarstvo dr. Jože Zagožen (bila sta toliko prijazna, da sta naši kolumni celo poslala fotografiji obiska). Dimitrij Kovačič, bolj preizkušen mestni svetnik Ljubljane kot poslanec, je tekmeč strankarskemu sodruhu Petru Sušniku pri kandidaturi za župana mesta Ljubljane na letošnjih lokalnih volitvah. Zanimivo je, da so se Sušnikovi starši pred leti z vso družino iz ekonomskih razlogov preselili v Avstralijo, a tam niso zdržali dolgo in so se vrnili. Tako je mestni svetnik Peter zdaj tudi prokurist bivšega hotela Turist v Ljubljani. Po denacionalizaciji je namreč Turist znova prešel v last Slovencev v Avstraliji. Zdaj ga prenavljajo in bodo naredili iz njega pravi city hotel.

Iz Avstralije v Slovenijo se je pred desetletjem in več preselil tudi razvpiti poslovnež in trgovec z orožjem Nicholas Oman. A prišel je v spor s slovenskimi lokalnimi preprodajalci orožja, ki so mu ostali dolžni veliko denarja, za nameček pa so mu dali rok 48 ur, da izgine za vedno iz Slovenije ali pa bo zapela šiba policijska. Izkušeni Oman je zapustil lepo premoženje na Bledu (kjer živi njegov sin) in se vrnil v Melbourne, kjer pa (v mafijskem žargonu rečeno) še ni dokončno sklenil zakleniti ust. Že pred dvema letoma je privolil v tajni sestanek s predsednikom komisije, ki je preiskovala prodajo orožja, poslancem Rudijem Mogetom, vendar je zaradi čistega naključja zavladovalo prepričanje, da je njuno srečanje izdano. Zato Rudi Moge ni odpotoval v Avstralijo, zato pa se povsem neodvisno od preiskovalne komisije na neznani lokaciji daleč zunaj Ljubljane zbirajo vsi dostopni dokumenti o trgovini z orožjem.

Na tradicionalni kulturni večer na Trubarjevi domačiji na Rašici pa je župan Velikih Lašč Anton Zakrajšek pretekli teden povabil najbolj nenavadnega slovenskega Avstralca pesnika Berta Pribca, ki zdaj živi v rojstni vasi Sergaši pri Kopru. (Samo medklci: izjemno uspešni župan Velikih Lašč Anton Zakrajšek je povsem obnovil glavno dvorano gradu Turjak. V njej zdaj potekajo številne prireditve, kmalu pa jo bodo uporabili tudi za snemanje filma. Nedavno je župan izstopil kot eden najpomembnejših članov iz Bajukove stranke in se preselil v SDS, ki ga bo z veseljem podprla na županskih volitvah.)

Povabilo Bertu Pribcu (idejo je dal pesnik Tone Kuntner) v Velike Lašče, kjer med vojno ni manjkalo domobrancev in je cerkev zelo močna, je bilo zelo nenavadno. Res je, da Bert Pribac (verna mati ga je kot otroka vsako leto peljala na romanje v Marijino cerkev čudežev nad Strunjanom) leta 1959 pred Udbo zbežal iz Slovenije z ženo in nekajmesečnim sinom Frederikom v Avstralijo v Canberro, tam pa sta se nanj spravili skrajna emigracija in duhovščina. Iz protesta pred pritiskom emigrantskega duhovnika, da ne moreš biti dober Slovenec, če nisi katoličan, je prestopil v evangeličansko cerkev. Besni sovražniki so mu začeli tako odkrito groziti, da se je zatekel po varstvo k policiji, nazadnje pa so ga prignali tako daleč, da se je po enainštiridesetih letih vrnil domov. Zdaj na pobočjih slovenske Istre piše pesmi in se predaja malo bohemskega življenju. Izdal pa je tudi odmevno knjigo Slovenske spravne motnje, v kateri ugotavlja, da se je v Sloveniji med drugo svetovno vojno zgodilo dvojno zlo, ki so ga zakrivilo partizani in domobranci. Partizane krivi povojnih pobojev, domobranci pa fanatičnega antikomunizma, ki so ga v imenu katoliške vere združili s fašisti in nacisti. Pribac se je zato največ ukvarjal z vprašanjem (kaj je v Sloveniji izšla leta 2002, torej pred sedanjo vlado) sprave med Slovenci, ki se mu zdi težko izvedljiva. Poslušalci na Trubarjevi domačiji na Rašici so ga dostojanstveno poslušali, razšli pa so se verjetno vsak s svojim neomajnim prepričanjem.

Aleksander Lucu

DUŠAN LAJOVIC

**ALEKSANDRA LAJOVIC – NSW – SLOVENIAN OUTSTANDING SENIOR
CITIZEN OF THE YEAR 2006**

ALEKSANDRA LAJOVIC, znana med prijatelji in rojaki kot SAŠA, je bila rojena v Trstu kot hčerka slovenskih staršev. V Trstu se je poročila z Dušanom Lajovicem. V Avstralijo sta prišla 11. junija 1950 z ladjo »Oxford Shire«.

Oba sta se hitro pridružila slovenski skupnosti. Bila sta ustanovna člana prvega Slovenskega društva v Wollahri 1957. Saša se je pridružila in sodelovala tudi pri takratni novo ustanovljeni dramski skupini »Soča«.

Približno 1970. leta je delala kot tajnica pri Slovenskem društvu na Ferrers Road, Horsley Park. Ko se je ustanovilo Slovensko narodno društvo, je Saša pridno prišla za delo tam in delovala naprej. Poznje je ponovno postala član Slovenskega društva Sydney in kasneje še društva Triglav, kar je še danes.

Saša je bila vedno zelo aktivna pri slovenski cerkvi. Osebnostno je tedensko delovala v pisarni verskega centra od 1981 do pred kratkim, ko je zaradi zdravja to funkcijo opustila. Urejala je finančne zadeve, poleg tega pa tudi pomagala pri drugih delih. Poleg njenega dela je podprla številne akcije in nabirke za razne socialne in druge humane namene.

Saša Lajovic je zelo skromna in privatna oseba, ki izda zelo malo o sebi, vendar njeno delo samo po sebi zapušča trajen pečat v prid vse slovenske skupnosti.

Gospa Saša, prisrčna hvala in čestitamo.

ALEKSANDRA LAJOVIC, known as Saša, came to Australia with her husband Dusan in 1950. She was involved in many facets of the Slovenian community, such as: being the Foundation Member of the Slovenian Association Sydney; being involved in the formation of the Slovenian National Association, worked with the Drama group Soča, and her biggest, helping at the St. Raphael Mission, where she helped in the office from 1981 till last year. Financially she had contributed to many good and humanitarian causes. Congratulation and thank you.

ST. JOHN'S PARK PANTHERS TRIGLAV

OFFICAL APPLICATION FORM

Closing date 15th May 2007

A separate Application Form & Submission is required for each Award Category you enter.

1. AWARD CATEGORIES: (Please tick to indicate the Award Category you are entering)

☐	NSW/ACT – Slovenian	Primary student of the Year
☐	NSW/ACT – Slovenian	Secondary student of the Year
☐	NSW/ACT – Slovenian	Tertiary student of the Year
☐	NSW/ACT – Slovenian	Outstanding Senior Citizen of the Year
☐	NSW/ACT – Slovenian	Entrepreneur of the Year
☐	NSW/ACT – Australia	Slovenian Achievements in Slovenia
☐	NSW/ACT – Slovenian	Outstanding NSW Slovenian Volunteer

A Winner and Highly Commended entrant will be chosen for each category.
Please specify the Category you are entering.

2. ENTRANT DETAILS (please fill in as required)

Business/Organization/Individual: Barica Brodnik

Address: 22 Owen Park Rd, Bellambi **Mobile No:** NSW 2518

Tel: 42 849389 (Silent Number) **Fax:** _____ **Email:** _____

Contact Name: _____ **Position:** _____

Type of Business: _____ **Date business Commenced:** _____

Name of person nominating: _____

DECLARATION

I certify that the information submitted is true.

Signature: A. Zickar **Date:** 12/5/2007

Name (printed): A. Zickar **Position:** Church Organist & Director of Slov. Aust Club Planica.

Send completed applications to:

St Johns Park Panthers Triglav

80 – 84 Brisbane Street St Johns Park 2176

Or fax to: (02) 9823 2522

or email to: huy.vu@panthers.com.au

St. John's Park Panthers Triglav

80-84 Brisbane Street,

St. John's Park, NSW, 2176

I Andrew Zickar nominate Barica Brodnik for:

NSW/ACT - Outstanding NSW Slovenian Volunteer

Mrs. Barica Brodnik

22 Owen Park Road, Bellambi, NSW, 2518.

Phone: 42 84 9389 (*Private/Silent Number, DO NOT PUBLISH*)

As far back as I can remember and that would be some time in the 1970s, Barica has coordinated all the music for the Slovenian Masses in Wollongong and now Figtree. As well as organising all the music, Barica directs the choir and has a beautiful voice to lead the singing.

Barica is always ready to lend a hand and uses whatever talents she has at her disposal. Whether it is cooking for the priest, helping out in the Slovenian Club Planica's kitchen and baking cakes and potitso for social events or cleaning up after events. Whenever Barica is there she gives 100 percent.

As if helping with the Slovenian Church and Communittee was not enough, Barica is also involved in her local Parish Church. Barica also spends numerous hours and days baby-sitting grandchildren and gardening.

A. Zickar

Andrew Zickar

24 Thalassa Avenue,

East Corrimal, NSW, 2518

Phone: 0409 03 7770

From: Suber, Walter

Date: 12/06/2007 10:12:42 AM

To: emgrozman@aanet.com.au; Ivan Rudolf \\\(E-mail\\); Cilka Princic \\\(E-mail\\); ovenia@optusnet.com.au; Peter Krope \\\(E-mail\\); Perina Keen \\\(E-mail\\); Ivan Geric \\\(E-mail\\)

Subject: FW: Nomination for Slovenian Volunteer

-----Original Message-----

From: Andrew Zickar [mailto:a.zickar@gmail.com]

Sent: Thursday, 7 June 2007 10:52 PM

To: Suber, Walter

Cc: Ivan Rudolf

Subject: Nomination for Slovenian Volunteer

Good Evening Robert Suber,

I do not know what happened with the original nomination form and letter. It was posted more than one week before the closing date in a DL size prepaid envelope with very clearly printed address (I print all my envelopes through my laser printer).

Attached is a copy of the letter I sent with the nomination form. Unfortunately, I did not keep a copy of the nomination form, so I am unable to email you a copy as it was posted.

Robert, thank you for accepting this nomination.

Andrew Zickar

St. John's Park Panthers Triglav

80-84 Brisbane Street,

St. John's Park, NSW, 2176

I Andrew Zickar nominate Barica Brodnik for:

NSW/ACT - Outstanding NSW Slovenian Volunteer

Mrs. Barica Brodnik

22 Owen Park Road, Bellambi, NSW, 2518.

Phone: **42 84 9389** (*Private/Silent Number, DO NOT PUBLISH*)

As far back as I can remember and that would be some time in the 1970s, Barica has coordinated all the music for the Slovenian Masses in Wollongong and now Figtree. As well as organising all the music, Barica directs the choir and has a beautiful voice to lead the singing.

Barica is always ready to lend a hand and uses whatever talents she has at her disposal. Whether it is cooking for the priest, helping out in the Slovenian Club Planica's kitchen and baking cakes and potitso for social events or cleaning up after events. Whenever Barica is there she gives 100 percent.

As if helping with the Slovenian Church and Communittee was not enough, Barica is also involved in her local Parish Church. Barica also spends numerous hours and days baby-sitting grandchildren and gardening.

A. Zickar

Andrew Zickar

24 Thalassa Avenue,

East Corrimal, NSW, 2518

Phone: 0409 03 7770

From: Ivan Rudolf
Date: 14/06/2007 5:30:59 PM
To: Maria
Subject: Re: Barica BRODNIK

Pozdravljena Marija!

Pred pol ure sva se z zeno vrnila iz Sydneja, sinoc smo namrec praznovali rojstni dan nasega Roberta , in sedaj vam skusam napisati se nekaj podatkov o nasi Barici Brodnik.

Barica je bila rojena 1939 v Beli krajini v okolici Metlike. V družini je bilo 13 otrok, zato je bilo potrebno iti s trebuhom za kruhom. Ko je leta 1966 prispela v Avstralijo se je za kratek cas zadržala pri sestri - katera je ze bila v Sidneju v Pedingtonu. Proti koncu leta 1966 je pršla v Wollongong in se istega leta tudi poročila z Lojzetom.

Slovenci so se organizirali v Wollongongu za pred letom 1960 in takratno društvo se je imenovalo Danica. Barica je takoj našla stike s Slovenci to se pravi se ukvarja s petjem ze 40 let. Skoraj v vseh teh letih je vodja cerkvenega pevskega zbora. Ko se je sedanje društvo "Planica" dokopalo svojih društvenih prostorov leta 1983 se je Barica se bolj zavzela za petje v cerkvi, kajti društvo ima zraven društvenih prostorov tudi majhno Slovensko cerkvico Vseh Svetnikov.

Baricina zasluga je bila , da je bil ustanovljen mladinski pevski zbor "Zlati glas", katerega je tudi vodila 3 leta. Vsako leto , ko je bil na sporedu Slovenski koncert se je pobrigala da je nastopal tudi cerkveni pevski zbor. V teh letih je sodelovala v Wollongog shovih in se je rada oblekla v narodno naso , saj je bila zvesta Slovenka.

Skrbela je tudi za nase dusne pastirje, velikokrat jih je povabila na dom , velikokrat pa je pripravila vecerjo zanje v klubu.

Velikokrat pocisti in okraši Slovensko cerkvico v Wollongongu.

Ce je potrebno, vedno radi priskoci na pomoc v klubu

Barica je vzgojila svoje otroke v krscankem duhu in je tudi njena zasluga , da so otroci sodelovali pri cerkvenih prireditvah, hčerka Mery je igrala orgle nekaj let v nasi cerkvi. Vsi otroki tudi razumejo in govorijo Slovenski.

Barica je bila tudi v odboru pri Slovenskem društvu Planica Wollongong.

Kljub temo, da je imela pred kratkim operacijo na srcu se vedno skrbi za pevski zbor in slovenske rojake v Wollongongu.

Marija upam da boste lahko nekaj pobrala tudi iz mojega zapisa. Se vec o njej pa ve pater Valerijan
 Lep pozdrav Ivan in vidimo se v nedeljo.

From: Maria
To: Ivan Rudolf
Sent: Thursday, June 14, 2007 12:07 AM
Subject: Barica BRODNIK

Pozdravljen Ivan,

Prosim, NUJNO mi posliji nekaj vec podatkov o Barici. Vseeno kako napises, samo, da imam nekaj vec, ker gospod Zickar je zelo skromen, moram nekaj vec napisati o njej. Da cuva grandchildren ni dovolj. Ti zadnjic veliko in lepo povedal o njej. Je res nujno.

Maria

_____ NOD32 2328 (20070613) Information _____

This message was checked by NOD32 antivirus system.
<http://www.eset.com>

BARICA BRODNIK – NSW – SLOVENIAN OUTSTANDING VOLUNTEER FOR YEAR 2006

BARICA BRODNIK je prišla v Avstralijo 1966. leta in si ustvarila dom v Wollongongu. Hitro je našla stike s takratnim Slovenskim društvom Danica, ki je delovalo v Wollongongu že od 1960. leta naprej.

Barica je zelo navdušena pevka z lepim glasom, zato ni čudno, da se je hitro po prihodu v Wollongong posvetila cerkvenemu pevskemu zboru, katerega še danes vodi. Ko je današnje Slovensko društvo »Planica« pridobilo lasten dom in prijetno cerkvico Vseh Svetnikov, se je Barica še bolj zavzela za petje.

Po njeni zaslugi je bil ustanovljen mladinski zbor »Zlati glas«, katerega je vodila 3 leta. Poskrbela je vsako leto, da je nastopal cerkveni pevski zbor na slovenskih koncertih, sama pa je rada nastopala po raznih mestnih nastopih, ko se je ponosno oblekla v slovensko narodno nošo.

Skrbela je za slovenske duhovnike, ki prihajajo redno v Wollongong, jih velikokrat pogostila doma ali pa jim pripravila večerjo v klubskih prostorih. Rada pomaga v klubski kuhinji, pri čiščenju dvorane po raznih prireditvah, peče pecivo in velikokrat počisti slovensko cerkvico v Wollongongu. V vsako delo vloži 100 procentov truda in dobre volje. Nekaj časa je bila tudi odbornica Slovenskega društva Planica.

BARICA BRODNIK, lives in Wollongong since 1966 and has been part of the slovenian community there ever since. For almost 40 years she has been coordinating music for the Slovenian Masses in Wollongong and now at Figtree, where the Slovenian Club Planica has a beautiful small church. She leads the church choir and has a beautiful singing voice herself. She had also established youth choir »Golden Voice«. Willing to lend a hand, she looks after slovenian preists, who visit Wollongong, she helps in the kitchen and in the church. She always gives 100 percent effort. Thank you, Barica, and congratulations.

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS NSW
ST. JOHN'S PARK PANTHERS.
For the year 2006

OFFICAL PROPOSAL FORM

Closing date 15th May 2007

**AWARD CATEGORIES (Please tick to indicate the Award
Category you are nominating for:)**

☐	NSW – Slovenian	Primary student of the Year
☒	NSW – Slovenian	Secondary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Tertiary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Outstanding Senior Citizen of the Year
☐	NSW – Slovenian	Entrepreneur of the Year
☐	NSW – Australia	Slovenian Achievements in Slovenia
☐	NSW – Slovenian	Outstanding NSW Slovenian Volunteer

Business/Organization/Individual proposing:

Austral Slovenian Society "Tivoli", Newcastle Inc

Address: 36 Joslin Street, KOTARA NSW 2289

Tel: (02) 4954 8619

Fax: (02) 4954 8619

Email: emgrosman@aanet.com.au

Contact Name: Maria Grosman

Position: Secretary

NAME OF PERSON NOMINATED:

MRS. ALBINA MAVRIC, 15 Catherine Street, Waratah NSW (02) 4967 4952

NSW SLOVENIAN VOLUNTEER 2006 FOR THE NEWCASTLE REGION

Send the proposal to:

Panthers St Johns Park-Triglav, 80-84 Brisbane Rd

St Johns Park NSW 2176

Or Email: triglav@panthers.com.au

From: Maria

Date: 16/04/2007 8:28:11 PM

Cc: Martha Magajna; Peter Krobe; SuberW@OneSteel.com; huy.vu@panthers.com.au

Subject: Slovenian of the Year Awards 2007

Spostovani clani odbora!

V imenu Avstralsko slovenskega drustva "Tivoli", Newcastle Inc, in slovenske skupnosti v Newcastlu in okolici, zelim predlagati

MRS. ALBINA MAVRIC
15 Catharine Street
WARATAH NSW 2298
Phone: (02) 4967 4952

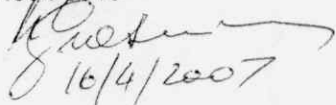
za priznanje v okrilju "Slovenian of the Year Awards" kot najbolj zaslužno osebo za njeno delo v slovenski skupnosti v Newcastlu.

Albina Mavric, skupno z mozem Andrej, se je vkljucela v slovensko skupnost, kmalu po prihodu v Avstralijo. Je ena od dveh danes se zivecih odraslih oseb, ki se je udelezila prve slovenske mase v Newcastlu 1957. leta. Ob nastanku drustva, sta se oba z danes ze pokojnim mozem aktivno vkljucila v drustvene dejavnosti. Sedaj je ze nekaj let odbornik drustva "Tivoli". Ceprav ji v zadnjem casu zdravje ni ravno najbolj naklonjeno, se vedno pride na drustvena srecanja in mase, kjer aktivno sodeluje. Dolga leta je prinasala, ko se svakic zberemo po masi na cajanki, prte, loncke, mleko in drugo, delo, katero danes pridno nadaljuje njena hcerka Helen, seveda pod mamino kontrolo. Seveda je bilo vec zensk, ki se danes prinasajo razne dobrote, naj bo to za cajanko po masi ali pa redno srecanje clanov drustva, vendar je bila Albina med prvimi, ki so to navado zacele.

Albina je pridna, zvesta in ponosna Slovenka, ki si zasluzi, da se ji njeno dolgoletno delo tudi prizna. Rojaki iz Newcastla jo toplo priporocamo.

Osebnostno zelim predlagati gospoda ALFREDA BREZNIKA, castnega generalnega konzula RS za NSW, da se mu podeli priznanje kot osebi, ki ima najvecje zasluge za sodelovanje med Avstralijo in Slovenijo. Zdi se mi, da g. Breznik ne potrebuje posebne predstavitve, saj je poznan od blizu in dalec, tako po njegovem sodelovanju s slovensko skupnostjo, po sodelovanjem z naso rodno domovino, po njegovih osebnih zivljenskih uspehih, in se in se. Vem, da g. Breznik ne isce priznanj, priznati pa moramo, da si ga res zasluzi.

Lep pozdrav vsem
Maria Grosman
4954 8619

16/4/2007

AUSTRAL SLOVENIAN SOCIETY
'TIVOLI'
NEWCASTLE INC
ABN 54 353 369 355

SECRETARY/TREASURER
7 Charles Street
CARDIFF NSW 2285
Phone/Fax (02) 4954 8619
E-mail: emgrosman@kooee.com.au

I J KLOPCIC OAM President
36 Joslin Street
KOTARA STH NSW 2289
Phone (02) 4952 3884
E-mail: lizzie12@dodo.com.au

18. maja 2007

ALBINA MAVRIČ

Albina Zorka Krajnik, poročena MAVRIČ, je prispela v Avstralijo 24. junija 1952. Kot dvajsetletno dekle, je sledila je stopinjam njenega fanta, **Andreja Mavrič**. Ko sta vsak po svoji poti tavalala po italijanskih emigrantskih taboriščih, sta se končno srečala 24. junija 1952, ko je Albina na ladji »Oceania« prispela v Sydney in, kjer jo je čakal njen izvoljenec. Poročila sta se 11. julija 1952 v cerkvi Svetega srca Jesusovega (Sacred Heart Church) v Hamiltonu. Dom in družino sta si ustvarila v Waratah (Newcastle).

Ko je p. Bernard Ambrožič septembra 1957. leta organiziral prvo slovensko mašo v Newcastleu, je bila prisotna tudi mlada Mavričeva družina. Albina je danes edina, poleg Marthe Kodela, ki je še med nami in nas živo spominja na ta dogodek.

Albina je bila vključena v slovensko skupnost vse od tiste prve maše naprej. Vsa leta se rojaki v Newcastleu zberemo po maši v sosednji dvorani na čajanko in klepet. Albina je bila od vsega začetka ena od tistih, ki je pomagala, da je bila miza, dobro obložena z raznimi dobrotami, lepo pogrnjena in pripravljena, čeprav pri tem seveda ne smemo pozabiti tudi drugih pridnih žena, ki so ravno tako pomagale. Albina je leto za letom nosila lončke za čaj in kavo, prte in drugo, samo, da je bilo srečanje čimbolj prijetno. Čeprav ji zdravje danes tega več ne dopušča, vedno poskrbi, da hčerka Helen pridno nadaljuje z delom, katerega je z veseljem in ljubeznijo opravljala Albina.

Albina je bila vedno aktivno vključena v delovanje slovenske skupnosti v Newcastleu nasploh, in sicer v sklopu Slovenskega društva »Tivoli«. Skupno z njeno družino se je udeleževala plesnih veselí, piknikov ter drugih srečanj. Odkar društvo obstoja, je bila redna obiskovalka, in ko je pred leti izgubila moža, je prevzela njegovo delo kot odbornica društva.

Albina je v slovenski skupnosti zelo spoštovana in poznana kot pridna in delavna sodelavka, ki je vedno pripravljena pomagati. Člani slovenske skupnosti iz Newcastlea jo toplo priporočamo za priznanje v sklopu Slovenian of the Year Awards.

Maria Grosman
Tajnica

ALBINA MAVRIČ

ALBINA MAVRIČ, rojena v vasici Rute na Primorskem, je leta 1952 na ladji "Oceania" kot dvaset let staro dekle prispela v Avstralijo. V cerkvi Sv. Srca Jezusovega v Hamiltonu, se je kmalu po prihodu poročila z izvoljencem Andrejem Mavrič, s katerim sta se spoznala in zaljubila že v Sloveniji. Dom in družino sta si ustvarila v Waratah, predmestju Newcastla.

Ko je p. Bernard v Newcastlu septembra 1957 organiziral prvo slovensko mašo, je bila prisotna tudi Albina in njena družina. Albina je danes edina, poleg Marte Kodela, ki je še med nami, da nas živo spominja na ta dogodek. Od tega dne se je redno udeleževala slovenskih služb božjih in vedno skrbela za čajanke, saj se po maši že vsa leta zberemo v sosednji dvorani na prijeten klepet in dober prigrizek. Skrbela je, da je bilo dovolj prtov, lončkov, mleka, kave in čaja, in s pomočjo drugih dobrih gospodinj tudi dobrega prigrizka. Čeprav ji zdravje tega danes ne dovoljuje, skrbi, da z delom nadaljuje njena hčerka Helen.

Albina je bila vedno vključena v delovanje slovenske skupnosti v sklopu Slovenskega društva "Tivoli". Udeleževala se je plesnih vesellic, piknikov in drugih srečanj ter pomagala, kjer koli je bilo treba pomoči. Ko je pred leti izgubila življenjskega sopotnika, je prevzela njegovo delo kot odbornica društva.

Albina! Čestitamo in hvala ti za vse delo in skrb! Ostani z nami še v naprej.

ALBINA MAVRIČ, came to Australia in 1952 to marry her sweetheart, whom she had previously met in Slovenia. They made their home at Waratah /Newcastle. When in 1957 the first Slovenian Mass was read in Newcastle, her family was present, and today she is a living witness reminding us of that event. She is a member of the Slovenian Society "Tivoli", Newcastle, and has been involved in all forms of the church and social activities. Since her husband passed away, she is also a committee member of "Tivoli". Thank you, Albina, and congratulations.

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS NSW
ST. JOHN'S PARK PANTHERS.
For the year 2006

OFFICAL PROPOSAL FORM

Closing date 15th May 2007

**AWARD CATEGORIES (Please tick to indicate the Award
Category you are nominating for:)**

☐	NSW – Slovenian	Primary student of the Year
☒	NSW – Slovenian	Secondary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Tertiary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Outstanding Senior Citizen of the Year
☐	NSW – Slovenian	Entrepreneur of the Year
☐	NSW – Australia	Slovenian Achievements in Slovenia
☐	NSW – Slovenian	Outstanding NSW Slovenian Volunteer

Business/Organization/Individual proposing:

SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY

Address: Elisabeth Street, Wetherill Park, NSW _____

Tel: _____ **Fax:** _____

Email: _____

Contact Name: Ivan Geric **Position:** President _____

NAME OF PERSON NOMINATED:

STANE & MARTHA TOMSIC

VOLUNTERS OF THE YEAR AWARDS FOR 2006

Send the proposal to:

Panthers St Johns Park-Triglav, 80-84 Brisbane Rd

St Johns Park NSW 2176

Or Email: triglav@panthers.com.au

**STANE TOMŠIČ IN MARTA TOMŠIČ – NSW – SLOVENIAN
VOLUNTEER HIGHLY COMMENDED 2006**

Marta in Stane sta prišla v Avstralijo 1960. leta. Aktivno sta začela sodelovati v slovenski skupnosti, ko se je pričelo zidanje slovenskega doma v Horsley Parku. Oba sta prispevala h gradnji doma, Stane pri gradnji sami, pri postavitvi ograje in drugod, Marta pa v kuhinji, čiščenju in s peko peciva. Prijela sta za delo, kjer je bilo potrebno. Na slovenski hribček sta prihajala vsaki vikend.

Delo in pomoč sta nadaljevala pri gradnji drugega doma v Wetherill Parku. Ko je bil dom zgrajen, sta s prostovoljnim delom nadaljevala. Posebno Marta je veliko pomagala v kuhinji s kuhanjem, serviranjem in pekla pecivo.

Leta 1998 sta bila izvoljena v odbor Slovenskega društva Sydney, vendar sta čez 4 leta zaradi zdravstvenih razlogov od odbora izstopila. Nekaj let že urejata vrtove okrog klubskih prostorov, kar pomeni 2 do 3 krat tedensko zalivanje, čiščenje, sajenje in splošno negovanje okolja. Stane je, ko je bil odbornik, oskrboval tudi vse hišne in vrtno naprave. Danes še vedno rada priskočita na pomoč, kjer treba. Rada se udeležujeta društvenih prireditev in sta redna obiskovalca vsaki vikend. Rada balinata in velikokrat zastopata društvo v balinarskih nastopih.

Iz podatkov je razvidno, da vedno delata skupaj, zato se zdi Odboru za priznanja primerno, da prejmeta priznanje oba v istem času.

Hvala obema in čestitamo.

MARTA IN STANE TOMSIC have been involved in the slovenian community since the early sixties. They have helped to build the first slovenian club at Horsley Park, and again at Wetherill Park. For years they have maintained the gardens at the Slovenian Associations and have helped in other capacities. They were elected committee member between 1998 to 2002. They play Bocce and are regular visitors at the Club. Congratulation to each of you and thank you.

NSW Slovenian Award Committee
Panthers Triglav Club
80-84 Brisbane Road
ST JOHNS PARK NSW 2176

2nd June, 2007-06

Dear Committee Members,

SLOVENIAN OF THE YEAR NOMINATION FOR STANE & MARTA TOMSIC

Life work with Slovenian community

- Arrived in Australia 19th November, 1959
- Marta & Stane married in Melbourne in December 1960 and moved to Sydney
- Became actively involved in Sydney Slovenian community when Slovenian Association started in Horsley Park in late 1960's.
- Voluntary work included:
 - regularly making and selling cakes to raise money to contribute towards building fund for new club house
 - assisting with any labour required to make improvements to facilities eg. building fences
 - loyal members – visited every weekend
- Loyal support towards building/establishment of new club in Wetherill Park:
 - helped with bricklaying for new building
 - continued voluntary work in kitchen – cooking, making cakes, serving at functions
 - joined Slovenian Club Committee in 1998 – 2002 then due to health reasons both Stane & Marta resigned from committee, but continued to take care of all gardening around the club until 2004. This involved being at the club 2-3 times per week to water, tidy, plant and maintain gardens
 - During the time on the committee, Stane was also taking care of all general maintenance of the Club, which again required substantial time commitment.

Although not officially part of the Slovenian Club committee anymore, Stan and Marta are always happy to volunteer their time to help the Club whenever called upon. Stan and Marta continue to be regular visitors to the club on Sundays and represent the club in most Bocce tournaments. They are also regulars at Club functions.

Best regards,

Stane & Marta Tomsic

**STANE TOMŠIČ IN MARTHA TOMŠIČ – NSW – SLOVENIAN
VOLUNTEER HIGHLY COMMEDED 2006**

Marta in Stane sta prišla v Avstralijo 1960. leta. Aktivno sta začela sodelovati v slovenski skupnosti, ko se je pričelo zidanje slovenskega doma v Horsley Parku. Oba sta prispevala h gradnji doma, Stane pri gradnji sami, pri postavitvi ograje in drugod, Marta pa v kuhinji, čiščenju in s peko peciva. Prijela sta za delo, kjer je bilo potrebno. Na slovenski hribček sta prihajala vsaki vikend.

Delo in pomoč sta nadaljevala pri gradnji drugega doma v Wetherill Parku. Ko je bil dom zgrajen, sta s prostovoljnim delom nadaljevala. Posebno Marta je veliko pomagala v kuhinji s kuhanjem, serviranjem in pekla pecivo.

Leta 1998 sta bila izvoljena v odbor Slovenskega društva Sydney, vendar sta čez 4 leta zaradi zdravstvenih razlogov od odbora izstopila. Nekaj let že urejata vrtove okrog klubskih prostorov, kar pomeni 2 do 3 krat tedensko zalivanje, čiščenje, sajenje in splošno negovanje okolja. Stane je, ko je bil odbornik, oskrboval tudi vse hišne in vrtno naprave. Danes še vedno rada priskočita na pomoč, kjer treba. Rada se udeležujeta društvenih prireditev in sta redna obiskovalca vsaki vikend. Rada balinata in velikokrat zastopata društvo v balinarskih nastopih.

Iz podatkov je razvidno, da vedno delata skupaj, zato se zdi Odboru za priznanja prav, da prejmeta oba priznanje v istem času.

Hvala obema in čestitamo.

MARTA IN STANE TOMSIC have been involved in the slovenian community since early sixties. They have helped to build the first slovenian club at Horsley Park, and again at Wetherill Park. For years they have maintained gardens at the Slovenian Associations and had helped in other capacities. They were elected committee member between 1998 to 2002. They play Bocce and are regular visitors at the Club. Congratulation to each of you and thank you.

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS NSW
ST. JOHN'S PARK PANTHERS.

For the year 2006

OFFICAL PROPOSAL FORM

Closing date 15th May 2007

**AWARD CATEGORIES (Please tick to indicate the Award
Category you are nominating for:)**

☐	NSW – Slovenian	Primary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Secondary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Tertiary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Outstanding Senior Citizen of the Year
☐	NSW – Slovenian	Entrepreneur of the Year
☐	NSW – Australia	Slovenian Achievements in Slovenia
☐	NSW – Slovenian	<u>Outstanding NSW Slovenian
Volunteer</u>

Business/Organization/Individual proposing:

Address: Martha Magajna

Tel: 9609 6057 **Fax:** _____

Email: marthamagajna@bigpond.com

Contact Name: Martha **Position:** liason officer fot Panthers Triglav Slovenians

NAME OF PERSON NOMINATED :

PETER KROPE

Address: 18 St Kilda Str St Johns Park NSW 2176

Send the proposal to:
Panthers St Johns Park-Triglav, 80-84 Brisbane Rd
St Johns Park NSW 2176
Or Email : triglav@panthers.com.au

Peter Krobe, Klub Panthers Triglav, St Johns Park,

Peter Krobe je že peto leto predsednik odbora, ki usmerja družabno in društveno življenje v avstralsko Slovenskem Klubu Panthers Triglav St Johns Park v Sydneyu. Njegov uradni naslov je Chairman of the Advisory Committee Panthers Triglav, St Johns Park.

Peter Krobe je zaveden Slovenec, rojen v Mariboru 25. februarja 1947, materi Elizabeti in očetu Pavlu Krobe. Tri leta kasneje se mu je pridružila še sestra Nada.

Osnovno šolo je končal v Ptuj, nato Strokovno šolo v Mariboru, v podjetju TAM, kot kvalificiran orodjar- strojni ključavničar. Ustvaril si je družino z ženo Ivico in leta 1970 se jima je rodil sinček Marko. Že v začetku naslednjega leta 1971 jih je prijatelj Lojze Moge, sovaščan, navdušil, da so odšli v Australijo, z namenom, da tam ostanejo pet let. Že dva dni po prihodu je našel delo v tovarni Utilux, kjer je ostal trideset let. Kot pridnega, spretnega in sposobnega delavca ga je uprava podjetja kmalu poslala na dodatno strokovno izobraževanje in zadnjih nekaj desetletij je delal kot nadzornik orodjarne v podjetju, vse do leta 2001, ko je bila tovarna prodana.

V delo s slovenskimi izseljenskimi organizacijami se je vključil takoj po prihodu in kmalu postal odbornik na novo ustanovljenega Kluba Triglav. S soprogo Ivico sta bila tudi člana prve folklorne skupine kluba Triglav, ki je uspešno nastopala več let. V zadnjih 35 letih je bil z nekaj krajšimi premori ves čas odbornik kluba, pogosto tudi predsednik odbora, vmes pa referent za prireditve in stike z javnostjo, ko je organiziral družabna srečanja, plese, kulturne prireditve, koncerte in gostovanja skupin, ki so prihajale iz domovine in še veliko drugega.

Delal je vse, kar je bilo kdaj treba. Tako je ob ustanovitvi Triglavske šole pogosto zamenjeval učitelja ali učiteljico, če je bilo potrebno in bil je veliko let tudi član medklubskega Šolskega Odbora za NSW.

Pri Slovenskem radiu v NSW je bil skoraj od vsega začetka eden od prostovoljnih radijskih sodelavcev in občasno tudi eden od urednikov slovenske oddaje.

Večkrat je bil tudi eden od članov pripravljalnih odborov, ki so tekom let skušali ustvariti primerne pogoje za sodelovanje in eventualno združitev slovenskih organizacij v Sydneyu. Ko je klub pred nekaj leti zašel v finančne težave, ki več ali manj zadevajo vse izseljeniške organizacije zaradi staranja in odmiranja članstva in asimilacije mladega roda v avstralsko življenje, je bil Peter v veliki meri instrumentalen pri iskanju najboljše rešitve, ki je dala slovenskim članom kluba najboljše od dveh svetov: finančno sigurnost hkrati s spoštovanjem slovenske dediščine in tradicij in direktna podpora vsake slovenske društvene, kulturne ali športne aktivnosti v klubu, dokler bo v klubu kaj aktivnih slovenskih članov. Združitevna pogodba z enim najmočnejših športnih klubov v NSW, Panthers Group Penrith, zagotavlja slovenskim članom kluba večinski odbor, (pet slovenskih odbornikov proti štirim avstralskim članom, v katerem ima predsednik -Slovenec dva glasova), ki vodi družabno in društveno življenje kluba, medtem ko jim ni treba skrbeti za vsakdanje skrbi, kot so postrežba, kuhinja, računovodstvo in podobno, kar je vse na ramenih profesionalnega dela uprave. S takim sistemom je postal Klub Panthers Triglav eden od finančno najuspešnejših klubov med šestnajst klubi v Panthers skupini, ima pa tudi finančne možnosti, da lahko podpira katerokoli aktivnost v slovenski skupnosti v NSW, ki je potrebna podpore, kot so slovenska šola pri Verskem Središču, Arhivska organizacija HASA, Slovenski mesečnik Misli, ki izhaja za vse Avstralske Slovence v Melbourneu in še celo nekatere slovenske organizacije, ki potrebujejo pomoč. Za ta pozitiven odnos do potreb slovenske skupnosti se v veliki meri lahko zahvalimo ravno delu in vplivu Petra Krobeja, ki si je skupaj s svojimi sodelavci s pridnim delom in pozitivnim odnosom do delovne skupnosti pridobil spoštovanje in sloves, ki se v krogu avstralskega velikana Panthers zelo pozitivno odseva na vse, kar je slovenskega.

**PETER KROPE – NSW – SLOVENIAN OUTSTANDING VOLUNTEER
FOR THE YEAR 2006**

PETER KROPE – je prispel v Avstralijo z družino leta 1971. Zaposlil se je kot orodjar v tovarni Utilux, kjer se je povzpel na mesto nadzornika.

V delo s slovenskimi organizacijami se je vključil takoj po prihodu in postal odbornik novo ustanovljenega društva Triglav. V 35 letih delovanja pri Triglavu je bil skoraj vsa leta odbornik kluba, pogosto predsednik, vmes pa kot referent za prireditve in stike z javnostjo organiziral družabna srečanja, plese, kulturne prireditve in gostovanja skupin iz domovine. Bil je član prve folklorne skupine kluba Triglav, ter aktiven sodelovalec Triglavske šole in član medklubskega Šolskega odbora za NSW. Sodeloval je pri slovenskem radiju kot napovedovalec in občasno tudi kot urednik. Vedno se je trudil ustvariti primerne pogoje za sodelovanje in morebitno združitev vseh slovenskih organizacij v Sydneyu. Ko je klub Triglav zašel v finančne težave, je bil Peter instrumentalen pri iskanju najboljše rešitve: finančno sigurnost kluba, spoštovanje slovenske dediščine in direktno podporo slovenskih kulturnih in športnih dejavnosti vse dokler bo kaj aktivnih slovenskih članov. Združitev z največjim športnim klubom Panthers Group Penrith zagotavlja večinski odbor, ki mu je Peter že 5 let predsednik. Petrovo pridno delo in pozitiven odnos do delovne skupnosti je pridobil spoštovanje in sloves, ki se v krogu avstralskega velikana Panther zelo pozitivno odseva na vse, kar je slovenskega. Petru se zahvaljujemo za njegovo dolgoletno delo in mu čestitamo za njegove uspehe, ki jih žanje na polju slovenske skupnosti. Hvala, Peter, in pogumno naprej.

PETER KROPE, born in Slovenija, came to Australia in 1972. He became involved in the Sydney Slovenian community and soon became a committee member of the newly established Triglav Club. In his 35 years association with the Triglav, he has been on the committee most of those years, many times elected as the president or as the Co-ordinator for the Public Relations and Organizations for social, cultural and other events of the Club.

He was involved in the Triglav Slovenian School and was also a member of the Slovenian Inter-club School Council for NSW. Almost from the beginning, he was involved with the Slovenian ethnic radio either as the announcer or as the coordinator. With others, he was always trying to find a sensible way to unite all Slovenian organizations in Sydney.

Peter played his biggest role in the life of the Slovenians in Sydney, when Triglav Club found itself in a critical financial position. He was instrumental in finding the best long-term solutions to care for the needs of the Slovenian community. Club Triglav was united with the giant Panthers Group Penrith. This move guaranteed financial backing of the club, respect for the slovenian heritage and traditions, and financial support for specific slovenian activities for years to come.

Peter, as the Chairman of the Advisory Committee Panthers Triglav, St. Johns Park, has, with his co-workers by working hard, and by having a very positive attitude towards working with the community, attained a lot of respect from the giant Panthers Group, respect that shines today through on everything that is Slovenian.

Congratulations, Peter, and keep on keeping on. We thank you for it.

Draft

PETER KROPE – NSW – SLOVENIAN OUTSTANDING VOLUNTEER FOR THE YEAR 2006

PETER KROPE – je prispel v Avstralijo z družino leta 1971. Zaposlil se je kot orodjar v tovarni Utilux, kjer se je povzpел na mesto nadzornika. V delo s slovenskimi organizacijami se je vključil takoj po prihodu in postal odbornik novo ustanovljenega društva Triglav. V 35 letih delovanja pri Triglavu je bil skoraj vsa leta odbornik kluba, pogosto predsednik, vmes pa kot referent za prireditve in stike z javnostjo organiziral družabna srečanja, plese, kulturne prireditve in gostovanja skupin iz domovine. Bil je član prve folklorne skupine kluba Triglav, ter aktiven sodelovalec Triglavske šole in član medklubskega Šolskega odbora za NSW. Sodeloval je pri slovenskem radiju kot napovedovalec in občasno tudi kot urednik. Vedno se je trudil ustvariti primerne pogoje za sodelovanje in morebitno združitev vseh slovenskih organizacij v Sydneyu. Ko je klub Triglav zašel v finančne težave, je bil Peter instrumentalen pri iskanju najboljše rešitve: finančno sigurnost kluba, spoštovanje slovenske dediščine in direktno podporo slovenskih kulturnih in športnih dejavnosti vse dokler bo kaj aktivnih slovenskih članov. Združitev z največjim športnim klubom Panthers Group Penrith zagotavlja večinski odbor, ki mu je Peter že 5 let predsednik. Petrovo pridno delo in pozitiven odnos do delovne skupnosti je pridobil spoštovanje in sloves, ki se v krogu avstralskega velikana Panther zelo pozitivno odseva na vse, kar je slovenskega. Petru se zahvaljujemo za njegovo dolgoletno delo in mu čestitamo za njegove uspehe, ki jih žanje na polju slovenske skupnosti. Hvala, Peter, in pogumno naprej.

PETER KROPE, born in Slovenija, came to Australia in 1972. He became involved in the Sydney Slovenian community and soon became a committee member of the newly established Triglav Club. In his 35 years association with the Triglav, he has been on the committee most of those years, many times elected as the president or as the Co-ordinator for the Public Relations and Organizations for social, cultural and other events of the Club.

He was involved in the Triglav Slovenian School and was also a member of the Slovenian Inter-club School Council for NSW. Almost from the beginning, he was involved with the Slovenian ethnic radio either as the announcer or as the coordinator. With others, he was always trying to find a sensible way to unite all Slovenian organizations in Sydney.

Peter played his biggest roll in the life of the Slovenians in Sydney, when Triglav Club found itself in a critical financial position. He was instrumental in finding the best way and long-term solutions to care for the needs of the Slovenian community. Club Triglav was united with the giant Panthers Group Penrith. This move guarantees financial backing of the club, respect for the slovenian heritage and traditions, and financial support for specific slovenian activities for years to come.

Peter, as the Chairman of the Advisory Committee Panthers Triglav, St. Johns Park, has, with his co-workers by working hard, and by having a very positive attitude towards working with the community, attained a lot of respect from the giant Panthers Group, respect that shines today through on everything that is Slovenian.

Congratulations, Peter, and keep on keeping on. We thank you for it.

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS NSW
ST. JOHN'S PARK PANTHERS.
For the year 2006

OFFICAL PROPOSAL FORM
Closing date 15th May 2007

**AWARD CATEGORIES (Please tick to indicate the Award
Category you are nominating for:)**

☐	NSW – Slovenian	Primary student of the Year
☒	NSW – Slovenian	Secondary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Tertiary student of the Year
☐	NSW – Slovenian	Outstanding Senior Citizen of the Year
☐	NSW – Slovenian	Entrepreneur of the Year
☐	NSW – Australia	Slovenian Achievements in Slovenia
☐	NSW – Slovenian	Outstanding NSW Slovenian Volunteer

Business/Organization/Individual proposing:

MARIA GROSMAN

Address: 7 Charles Street, CARDIFF, NSW 2285

Tel: 02 4954 8619

Fax: _____

Email: emgrozman@aanet.com.au

Contact Name: _____ **Position:** Secretary: Austral Slovenian Society

"Tivoli", Newcastle Inc, and HASA-NSW

NAME OF PERSON NOMINATED:

ALFRED BREZNIK, Consul General of Republic of Slovenia for NSW

Category: Slovenian Achievements between Australia and Slovenia

Send the proposal to:

Panthers St Johns Park-Triglav, 80-84 Brisbane Rd

St Johns Park NSW 2176

Or Email: triglav@panthers.com.au

ALFRED BREŽNIK – NSW AUSTRALIAN SLOVENIAN ACHIEVEMENTS AWARD IN SLOVENIA 2006

Spoštovani gostje , povedati nekaj o Alfredu Brezniku , v skrajšani obliki ni lahka naloga . Če bi se hoteli ustaviti ob vseh zaslugah in njegovem nesebičnem delu za Slovensko skupnost v naši novi domovini Avstraliji, potem bi nam danes verjetno zmanjkalo časa.

Fredi se je iz rojstnega Šentjurja pri Celju , kjer se je rodil 17. maja 1937 preselil v Avstralijo leta 1959 . Po približno dveh letih se mu je iz Slovenije pridružila žena Jeni . V družini sta se jima rodila sinova Fredi in Marko . Oba sta poročena , vsi skupaj pa so zaposleni v družinskem podjetju Emona, katerega sta Fredi in Jeni registrirala leta 1972.

Klic pripadnosti in neomajana ljubezen do vsega kar je Slovensko je botrovala, da se je zelo zgodaj priključil naprednemu gibanju dobro mislečih rojakov. Leta 1964 je stekla akcija za dom, ki je pozneje postala temelj SDS, v katerem je vrsto let deloval kot tajnik, nekaj časa tudi kot urednik društvenih novic in na splošno pomagal pri rasti Društva.

Kot zanesljiv in dober tajnik je 12 let opravljal tajniška dela pri Slovenskem šolskem odboru, ki je povezal vse Slovenske organizacije v Sydneyu in Wollongongu neglede na različno politično pripadnost.

Delo tajnika je več let opravljal tudi pri Slovenskem narodnem svetu .

Ob Slovenski pomladi najdemo Fredija angažiranega pri Slovenski avstralski konferenci, kjer sta skupaj s Stanko Gregorič ustanovila Slovensko Pismo, kasnejši list "Glas Slovenije".

Ob obisku zunanjega ministra Dimitrija Rupla, pa je bil, kot sam pravi, kot strela iz jasnega neba, vprašan, če bi sprejel vlogo Častnega konzula za NSW in VIC. To odgovorno in brez dvoma naporno vlogo je po daljšem razmišljanju in soglasju vseh družinskih članov sprejel. Leta 1998, ob obisku bivšega predsednika vlade, zdaj

predsednika RS, pa je bil povišan v castnega generalnega konzula. Letos mineva 15 let delovanja na tem področju. Po 10 letih je zaradi preobremenjenosti prenehal delovati kot Castni generalni konzul za VIC.

Leta 2000, v času olimpijskih iger, je bil imenovan za atašeja obeh, olimpijske in para olimpijske reprezentance, imenovanje, ki mu je dalo veliko skrbi, dela in tudi veselja. Za več kot četrt stoletja nesebičnega dela za razvoj Slovenske skupnosti v tujini in povezovanjem z matično domovino je Fredi prejel številna republiška in olimpijska priznanja in nedavno tudi priznanje papeža Benedikta 16.

Spoštovani Fredi Breznik, danes se ti za tvoje delo z skromnim priznanjem slovenske skupnosti zahvaljujemo tudi mi, tvoji sorojaki, s katerimi že toliko let delič dobro in slabo.

Pregovor pravi, da za vsakim uspešnim članom družine stoji trdna in uspešna družina, zato je to priznanje namenjeno tudi njim.

Born in Sentjuri near Celje in 1937, Alfred arrived in Australia in 1959. Within 2 years his wife arrived and they were then blessed with 2 sons. To really do justice to Alfreds work would cause today to be very long indeed. Briefly though, the sense of belonging and the unlimited love of all that is Slovenian soon saw him involved with like minded progressive compatriots.

As secretary, he was involved with the creation and growth of many committees over the years. For example, the Slovenian Association Sydney, the paper "Glas Slovenia", the Slovenian Schools Committee, where he forged links between the various Slovenian organisations. He was later invited to be the Honorary Consul for NSW and VIC, then Honorary Consul General. His involvement stretched far and wide including representation at the 2000 Olympics as the Olympic attache.

Having received much recognition from the Republic of Slovenia as well as from Pope Benedict 16th, we today simply acknowledge and thank you for all your efforts.

Alfred – Fredi Breznik !

Spostovani gostje , povedati nekaj o Alfredu Brezniku , v skrajšani obliki ni lahka naloga . Če bi se hoteli ustaviti ob vseh zaslugah in njegovem nesebičnem delu za Slovensko skupnost v naši novi domovini Australiji , potem bi nam danes popoldan verjetno zmanjkalo časa. Zato upam , da bom pri skrajšanem opisu njegovega dela med sorojaki imel srečno roko .

Fredi se je iz rojstnega Sentjurja pri Celju , kjer se je rodil 17. maja 1937 preselil v Australijo leta 1959 . Po približno dveh letih se mu je iz Slovenije pridružila žena Jeni . V družini sta se jima rodila sinova Fredi in Marko . Oba sta poročena , vsi skupaj pa so zaposleni v družinskem podjetju Emona katerega sta Fredi in Jeni registrirala leta 1972.

Klic pripadnosti in neomajana ljubezen do vsega kar je Slovensko je botrovala, da se je zelo zgodaj priključil naprednemu gibanju dobro mislečih rojakov . Leta 1964 je stekla akcija za dom , ki je pozneje postala temelj SDS, v katerem je vrsto let deloval kot tajnik , nekaj časa tudi kot urednik društvenih novic in na splošno pomagal pri rasti Društva. Kot zanesljiv in dober tajnik je 12 let opravljal tajniska dela pri Slovenskem Solskem odboru , ki je povezal vse Slovenske organizacije v Sydneyu in Wollngongu neglede na različno politično pripadnost. Delo tajnika je več let opravljal tudi pri Slovenskem narodnem svetu .

Ob Slovenski pomladi najdemo Fredija angaziranega pri Slovenski Avstralski Konferenci , kjer sta skupaj z Stanko Gregoric ustanovila Slovensko Pismo kasnejsi list "Glas Slovenije". Ob obisku zunanjega ministra Dimitrija Rupla , pa je bil , kot sam pravi , kot strela iz jasnega neba vprašan , če bi sprejel vlogo Castnega Konzula za NSW. In VIC. To odgovorno in brez dvoma naporno vlogo je po daljšem razmisljanju in soglasju vseh družinski članov sprejel . Leta 1998 ob obisku bivšega predsednika vlade , zdaj predsednika RS pa je bil povisan v castnega generalnega konzula . Letos mineva 15 let delovanja na tem področju . Po 10 letih je zaradi preobremenjenosti prenehal delovati kot Castni Generalni Konzul za VIC. Leta 2000 v času olimpijskih iger je bil imenovan za ataseja obeh , olimpijske in para olimpijske reprezentance , imenovanje ki mu je dalo veliko skrbi , dela in tudi veselja.

Za več kot četrto stoletje nesebičnega dela za razvoj Slovenske skupnosti v tujini in povezovanjem z maticno domovino je Fredi prejel številna Republiška in Olimpijska priznanja in nedavno tudi priznanje Papeža Benedikta 16.

Spustovani Fredi Breznik , danes se ti za tvoje delo z skromnim priznanjem Slovenske skupnosti zahvaljujemo tudi mi, tvoji sorojaki s katerimi ze toliko let delis dobro in slabo. Pregovor pravi, da za vsakim uspesnim clanom družine stoji trdna in uspesna družina , zato je to prinaje namenjeno tudi njim.

From: Maria

Date: 16/04/2007 8:28:11 PM

Cc: Martha Magajna; Peter Krobe; SuberW@OneSteel.com; huy.vu@panthers.com.au

Subject: Slovenian of the Year Awards 2007

Spustovani clani odbora!

V imenu Avstralsko slovenskega drustva "Tivoli", Newcastle Inc, in slovenske skupnosti v Newcastlu in okolici, zelim predlagati

MRS. ALBINA MAVRIC
15 Catharine Street
WARATAH NSW 2298
Phone: (02) 4967 4952

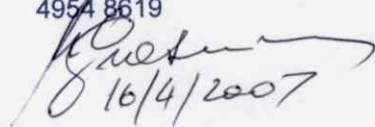
za priznanje v okrilju "Slovenian of the Year Awards" kot najbolj zaslužno osebo za njeno delo v slovenski skupnosti v Newcastlu.

Albina Mavric, skupno z mozem Andrej, se je vkljucela v slovensko skupnost, kmalu po prihodu v Avstralijo. Je ena od dveh danes se zivecih odraslih oseb, ki se je udelezila prve slovenske mase v Newcastlu 1957. leta. Ob nastanku drustva, sta se oba z danes ze pokojnim mozem aktivno vkljucila v drustvene dejavnosti. Sedaj je ze nekaj let odbornik drustva "Tivoli". Ceprav ji v zadnjem casu zdravje ni ravno najbolj naklonjeno, se vedno pride na drustvena srecanja in mase, kjer aktivno sodeluje. Dolga leta je prinasala, ko se svakic zberemo po masi na cajanki, prte, loncke, mleko in drugo, delo, katero danes pridno nadaljuje njena hcerka Helen, seveda pod mamino kontrolo. Seveda je bilo vec zensk, ki se danes prinasajo razne dobrote, naj bo to za cajanko po masi ali pa redno srecanje clanov drustva, vendar je bila Albina med prvimi, ki so to navado zacele.

Albina je pridna, zvesta in ponosna Slovenka, ki si zasluzi, da se ji njeno dolgoletno delo tudi prizna. Rojaki iz Newcastla jo toplotno priporocamo.

Osebno zelim predlagati gospoda ALFREDA BREZNIKA, castnega generalnega konzula RS za NSW, da se mu podeli priznanje kot osebi, ki ima najvecje zasluge za sodelovanje med Avstralijo in Slovenijo. Zdi se mi, da g. Breznik ne potrebuje posebne predstavitve, saj je poznan od blizu in dalec, tako po njegovem sodelovanju s slovensko skupnostjo, po sodelovanjem z naso rodno domovino, po njegovih osebnih zivljenskih uspehih, in se in se. Vem, da g. Breznik ne isce priznanj, priznati pa moramo, da si ga res zasluzi.

Lep pozdrav vsem
Maria Grosman
4954 8619

16/4/2007

From: [Alfred Breznik](#)
Date: 16/05/2007 12:08:25 PM
To: [Marija Grosman](#)
Subject: CV

Spostovana Marija,

v priponki posiljam moj CV (v anglescini), kot sem obljubil.

Lep pozdrav,
Fred

Consulate General of The Republic of Slovenia
P.O. Box 188
COOGEE NSW 2034
AUSTRALIA

Tel: (02) 9517 1591, Int'l: +61 2 9517 1591
Fax: (02) 9519 8889, Int'l: +61 2 9519 8889
Email: slovcon@emona.com.au

_____ NOD32 2269 (20070516) Information _____

This message was checked by NOD32 antivirus system.
<http://www.eset.com>

Alfred Brežnik
Honorary Consul General of the
Republic of Slovenia - Sydney

CURRICULUM VITAE

Personal Information

- born 17th May 1937, Celje, Slovenia
- married – spouse Jelena Brežnik, two children, four grandchildren
- living in Australia since 1959
- citizenship dual: Australian & Slovenian

Education

SLOVENIA - Secondary and Technical College (Diploma in Electronics)
AUSTRALIA – Electronic & Communications Certificate, Technical Teachers Course,
Institute of Technology degree - course (8 semesters only)

Employment & Career

1959 – 1978, MWS & DB, Electronic Section - last position held as Senior Tech. Officer;
Sydney Technical College – part time teacher (2 years).

Since 1978 founder and Managing Director of Emona Instruments Pty Ltd (company involved in electrical and electronic test & measurement instruments and engineering teaching equipment) - Australian branches: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth and Adelaide. Overseas: Office in Denver Colorado, USA; Micom Electronics Pty Ltd, Ljubljana, Slovenia (partnership).

Other Activities

Slovenian Community (Slovenian Association Sydney, Slovenian Schools Committee of NSW, publishing), Good Neighbor Council, Foundation member of the Ethnic Communities Council of NSW, Foundation member and secretary of the Slovenian National Council of NSW, delegate of the Australian Slovenian Conference to the Slovenian World Congress. Foundation member and member of the Management Board of the Australian Slovenian Developing Partners (Business Association).

During Slovenia's struggle for independence established Slovenian Information Office in Sydney. Became the first spokesman for the Slovenian Government in Australia, until June 1992, when appointed the Honorary Consul of the Republic of Slovenia, with jurisdiction throughout New South Wales and Victoria. In 1998 upgraded to the Honorary Consul General.

During Sydney 2000 Olympic Games - Attaché of the Slovenian Olympic and Paralympic teams. Also, responsible for the establishment of the Slovenia Olympic House – Sydney 2000.

Decoration: The Silver Order of Freedom of the Republic of Slovenia.
Awards: Olympic Committee of Slovenia - Golden plaque with Certificate;
Sports Federation for the Disabled of Slovenia - Golden plaque ;
Chamber of Commerce of Slovenia; Slovenian Tourist Board.

Sydney, August 2006

ŽIVLJENJA SE JE TREBA VESELITI

Pogovor z g. Fredijem Brežnikom, častnim generalnim konzulom RS za NSW, ob njegovem praznovanju 70 let življenja. Rojen je bil 17. maja 1937 v Celju.

Spoštovani g. Fredi, ali naj Vas imenujem g. Alfred, kakor imate zapisano na vizitki, ali ste rajši Fredi; ali ste Fredi samo za prijatelje?

Pri krstu so mi dali ime Alfred, sicer sem pa že od malega vedno bil Fredi oz. Fred med Avstralci, zato sem najrajši Fredi in to za vse.

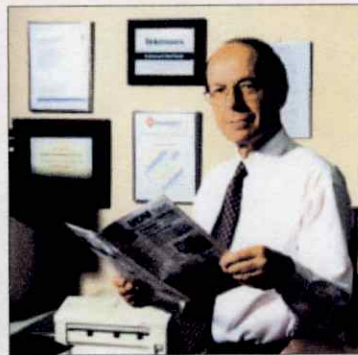
V letošnjem maju boste dopolnili 70 let življenja. Ko gledate nazaj, se Vam zdi, da so ta leta hitro minila?

Niti ne. Zdi se mi, da sem že kar nekaj časa na svetu. Je pa res, da dokler je bila prva številka - desetica 6 pa čeprav ji je sledila 9, nisem razmišljal o starosti, morda bom zdaj bolj pogosto, ko se bo spremenila v 7. Sicer se pa starost pozna že po tem, ker te vedno nekaj boli, nisi več tako pokreten in vse bolj pogosto obiskuješ zdravnika. Ja, vsega je bilo v teh 70-tih letih, lepega in ne tako lepega. V glavnem sem zadovoljen in srečen ter Bogu neskončno hvaležen za vse, kar sem doživel, predvsem pa za zdravje, družino, prijatelje in vero.

Že toliko let živite v Sydneyu. Kje pa je Fredi zagledal luč sveta in kako spominja svojega otroštva, staršev, družine, domovine?

Luč sveta sem zagledal v celjski bolnišnici, drugače sem pa iz Šentjurja pri Celju. Imam še brata Rudija, ki je malo manj kot tri leta starejši od mene. V Šentjurskem Spodnjem trgu, na križišču, kjer se križata glavni cesti Celje - Rogaška Slatina in Dramlje - Sv. Jakob, je stal Brežnikov dom - gostilna, pekarna in druga gospodarska poslopja. Bilo je tudi nekaj posestva. Oče in mati sta to vodila do konca druge svetovne vojne, ko se je za Brežnike marsikaj spremenilo.

Prvi Brežnik, to je bil Vincenc, je prišel v Šentjur iz Šmartnega v Rožni dolini, tam nekje sredi 19. stoletja. Vincenc je umrl leta 1882 pri 33 letih starosti. Po poklicu je bil pek. Moral je biti kar dober in podjeten gospodar, kajti v tem kratkem življenju se je izučil za peka, imel svojo pekarno,

kupil Brežnikovo premoženje in se poročil. V tistih časih so peki, ki so morali že zgodaj zjutraj vstajati, da so imeli takoj zjutraj že svež kruh, prodajali tudi šnaps. Furmani, ki so tudi morali zgodaj na pot, so se pri njem ustavljali za svežo, še toplo žemljo in še kak frakl ali dva za na pot. Z ženo Pepco (Jožefino) sta imela enega sina, Ivana, najinega starega očeta. Ivan je svojo nevesto Katarino, rojeno Roth, pripeljal iz spodnjeavstrijskega kraja Lasse pri Dunaju. Iz tega zakona se je rodil sin Oto, najin oče. Ivan, ki so ga ponavadi klicali Žani, je bil zelo družaben in priljubljen med svojimi vrstniki v Šentjurju. Dober športnik in član Sokola. V prvi vojni je bil kot avstrijski vojak (po činu stari vodnik) v Galiciji. Po vojni je pa v svoji sokolski uniformi na Koroškem propagiral za priključitev k Jugoslaviji - baje koroški Slovenci niso bili preveč navdušeni za to. S šentjurskim borcem za slovensko Koroško, častnikom Franjem Malgajem, sta bila dobra prijatelja. Ivan je umrl leta 1921, ko je očetu bilo komaj 12 let.

Z Ivanovo prezgodnjo smrtjo je gospodarstvo Brežnikovih šlo kar hitro navzdol. Katarina ni imela smisla za kšeft. Vse, gostilno, pekarno in gospodarska poslopja je dala v najem. Oto je bil precej prepuščen sam sebi. Na srečo so ga tete iz spodnjeavstrijskega vzele k sebi za nekaj let; tam je tudi obiskoval osnovno šolo. Vrnil se je in se vpisal v celjsko gimnazijo. Pri Brežnikovih je šlo na boljše šele, ko se je oče poročil. Njegova žena, Marija, roj. Ocvirk, najina mama, je bila dobra za kšeft. Prevezela je gostilno in vse ostale dejavnosti obnovila. Samo pekarno sta pustila v najemu.

Mama prihaja iz Kalobja nad Jakobom, po domače se je reklo pri Škofovem Anzeku. Bilo je sedem otrok, od katerih je eden že zgodaj umrl. Ker je bila kmetija premajhna za preživetje, je oče Janez delal kot domači mesar po okoliških kmetijah.

Ob nacističnem napadu na Jugoslavijo sem bil komaj tri leta star, zato se dosti ne spomnim tistih časov. Oče je že pred vojno odšel k tetam v Avstrijo in se je vrnil domov, ko so nacisti bili že na oblasti. Mnoge šentjurske družine so nacisti med tem že izselili. Nam so prizanesli, ker je bila stara mati avstrijskega porekla. Je pa malo manjkalo, da nas niso izselili. Očetu so namreč ponudili županstvo, ker je perfektno obvladal nemščino, pa je odklonil. Rešil nas je Šentjurčan, sicer avstrijski major že v prvi vojni, vendar zelo dober človek. Ker je naša hiša stala v središču trga, je okrog nas bilo vedno polno vojske, policije in drugih oboroženih enot v raznih uniformah. Pogovorni jezik je bil nemški – slovenščina je bila prepovedana. Spomnim se, kako so Nemci v naši pekarni sežigali slovenske knjige. Nekoč so očeta poklicali na zagovor, ker ga je nekdo naznanil, da je na sprehodu po parku govoril slovensko s svojima sinovoma. Spomnim se tudi bombnih napadov zavezniških letal na postajo in bližnjo okolico; pa na partizanski napad na policijo, ki je stala diagonalno nasproti naše hiše. Tudi naša hiša je bila deležna nekaj rafalov iz mitraljeza.

Prvi znak osvoboditve izpod nacistične okupacije smo v Šentjurju doživeli, ko je v trg prikorakala mala skupina partizanov, ki je prišla iz drameljske smeri. Na čelu te vojaške formacije je korakal poznani šentjurski zdravnik dr. Svetina s plapojočo slovensko zastavo z rdečo zvezdo v sredini. Osvoboditev izpod nacizma je res prišla, vendar so se za našo družino pričeli težki časi. Spomnim se, ko se je oče na veliko noč leta 1945 od nas poslovil in nama z bratom rekel, da mora od doma in, da se verjetno ne bomo dolgo videli. In res je bilo tako. Prvič sem ga zopet videl leta 1959, ko sem se mu po štirinajstih letih tudi sam pridružil v Avstraliji. Brat Rudi je prispel 18 mesecev pred mano.

Spomnim se tudi, ko sta se kmalu po osvoboditvi pri nas oglasila dva do zob oborožena partizana. Prišla sta kar od zadaj v kuhinjo in povprašala po Mariji Brežnik, najini mami, da mora z njima. Stara mama Katarina je protestirala, rekoč: »Ne, zmotili ste se, po mene ste prišli. Jaz sem Nemka in

stara, ona je Slovenka in ima dva otroka, vzemite mene.« Partizana sta vztrajala, da se odlok glasi na Marijo in ne Katarino. In odpeljala sta mamo. Mama je bila v priporu do večera, ko so spoznali napako in jo pripeljali nazaj domov ter odpeljali staro mamo Katarino. Še vedno je protestirala, da jim je že prej rekla, da bi morali njo vzeti in ne mame – korajžna ženska – herojsko dejanje. Stara mama je zaradi članstva v organizaciji 'Kulturbund' dobila leto dni zapora s prisilnim delom in zaplembo premoženja. Čeprav je na obtožnici pisalo, da ni bila aktivni član, ampak, da je že samo pripadnost tej organizaciji dovolj, da se jo obsodi. No, to je bilo uradno na papirju (kopijo obsodbe hranim, dobil sem jo v celjskem zgodovinskem arhivu). Najprej so jo odpeljali v taborišče na Teharjih od tam pa v 'Titov lager' Studenci pri Mariboru, od koder se ni več vrnila. Mama je staro mamo pogosto obiskovala in ji nosila hrano in toplo obleko ter posteljnino. Večji del tega stari mami ni prišlo v roke. Pri enem izmed teh obiskov jo je stara mama objela, jo poljubila in rekla: »Mici, danes me zadnjič vidiš in ne hodi več sem«. Mama je vkljub temu prišla še enkrat in vprašala po Katarini. Rekli so ji, da naj gre domov in ne povprašuje po njej, če hoče sama sebi dobro. Na nagrobniku v Šentjurju piše: »Katarina Brežnik, roj.10.5.1880, pogrešana 1946.« Ko so komunisti videli ta napis, so zahtevali, da ga mama izbriše. Tega ni storila in napis je ostal. Kmalu za tem je mama zvedela iz zanesljivih virov, da nas mislijo naslednji dan izseliti, baje v Avstrijo. Hitro je organizirala, da nas je ponoči sosed odpeljal proti Kalobju, kjer smo se kakih šest mesecev skrivali, dokler ni bilo varno vrniti se domov. Da nas niso izselili, so ji pomagali kalobški partizani, ki so mamo dobro poznali. Njen brat Ivan (Anzek) se po bolniškem dopustu z ruske fronte ni hotel vrniti tja, rekoč, da če že mora umreti, bo rajši umrl na domači zemlji kot v Rusiji. In tako se je tudi zgodilo, padel je od nemškega rafala v glavo na Kalobju - po treh mesecih partizanstva. Mama je včasih bila kar preveč hrabra. V naši gostilni, ki je bila takrat že podržavljena in mama tam samo uslužbenka, je visel nad vrati križ. Poznani šentjurski komunistični funkcionar je zahteval, da ga mama odstrani. Odgovorila mu je, da je ta križ že tam visel, ko je ona prišla k hiši in, da ga ne bo snela; če mu pa ne paše, ga pa naj kar on sname.

Prepirala sta se tako dolgo, da ga je res snel. Ta isti križ danes krasi in varuje naš dom tukaj v Avstraliji.

Kot že rečeno, komunisti so naše premoženje zaplenili, mami pa pustili, da v hiši živi, dokler je niso okrog leta 1972 -73 podrli. Na tem mestu stoji danes tovarna aluminijastega pohištva Alpos. Spomnim se še tudi, ko sem nekoč prišel za vikend iz Ljubljane domov in sva z mamo izza zavese opazovala, kako so domačini podirali naša poslopja. Z dolgimi trami, oprtimi v zidove in na nekajkratni hu-ruk so steno tako zamajali, da se je podrla. Ves material, hlode, kamenje in opeko so dobili od oblasti zastonj za opravljeno delo. Še danes čutim, kako me je takrat stiskalo pri srcu. Pa, ko sem leta 1972 prvič obiskal staro domovino, skupaj z ženo Jeni in obema sinovoma, sem ob obisku Šentjurja videl našo hišo, ki je bila že v procesu podiranja, brez oken in vrat. Spomnil sem se, kako je med vojno partizanski mitraljez hišo preluknjal – tako nekako je izgledala hiša zdaj. Največje razočaranje je seveda nad domačini, ki so tako požeruško in brez sramu odvažali, kar so pač lahko naložili, saj so dobro vedeli, čigavo je vse to.

Osnovno šolo sem obiskoval v Šentjurju (dva razreda nemške), nižjo gimnazijo v Celju in v Ljubljani končal srednjo tehnično šolo, oddelek za elektrotehniko – šibki tok.

Po končanem služenju vojaškega roka sem zaprosil za izselitev v Avstralijo in po nekaj mesecih, 1. aprila 1959, tudi odpotoval iz Genove z italijansko ladjo Oceanijo. Po 33 dneh vožnje sem 4. maja prispel v sydneyško пристanišče.

V Sydneyu sta me pričakala oče in brat Rudi, ki je v Avstralijo prišel 18 mesecev pred mano. Po kosilu v restavraciji Fijakar na poznanem sydneyškem Kings Crossu, sta me najprej odpeljala nakupovat potrebščine, ki jih bom potreboval pri delu, ki mi je bilo že zagotovljeno na jezu Warragamba Dam. Kupila sta mi močne delavske visoke čevlje in nekaj orodja. Še sanjalo se mi ni, zakaj bom vse to potreboval. Bila je že tema, ko smo z vlakom prispeli v Penrith. Od tam pa s taksijem skozi gozd oz. avstralski bush nekam v hribe. Obdajali so me čudni občutki, rekel bi skorajda strah. Začel sem dvomiti v svojo odločitev, da sem imigriral v Avstralijo, še posebej, ko so mi pokazali šotor, ki bo od naslednjega dne

naprej moje novo prebivališče in, ko si bom imel priliko napolniti slamarico. »Nocoj boš pa kar pri meni v baraki«, je rekel Rudi. Ko sem si naslednji dan pripravljaj svoj stanovanjski prostor – šotor, sem pogledal, koliko voltne so žarnice, ki so tako slabo svetile. Ko sem videl, da so samo 24V, sem pomislil, če niso morda namenoma tako nizke voltaže, da si nebi kdo slučajno umislil samomora. Moje začetno razočaranje se je razblinilo, ko sem prejel svojo prvo plačo. Po 18 mesecih dela kot 'Electronic technician' na Warragamba Damu sem dobil službo na glavni upravi Water Boarda v Sydneyu, najprej kot tehnični risar in pozneje kot 'Technical officer'.

V Sydneyu ste si ustvarili lepo družinico, ki zdaj raste že v tretji rod.

Ja, ko sta oče in Rudi kupila hišo v sydneyškem predelu Randwick, kamor sem se tudi jaz preselil in se mi je kmalu zatem še pridružila, takrat že moja žena, Jeni, se je za nas vse življenje normaliziralo. Z Jeni sva se namreč poročila 'by proxy' (po zastopniku), zato, da je lahko prišla za mano hitreje in brez težav - pri civilni poroki v Sloveniji me je zastopal stric. Seveda sva poroko ponovila v Sydneyu, ko naju je poročil dr. Mikula. V Sydneyu sem potem lahko nadaljeval s študijem, ob delu seveda, in se izpopolnjeval na področju elektronike.

Rodila sta se nama dva sinova, starejši Fredi in mlajši Marko. Oba sta poročena. Fredi in žena Erin imata dva sinova – Aleksandra, ki je 14 let star in Dominika, ki jih ima 12. Marko in

žena Caroline imata tudi dva otroka – Juliana in Sophie, ki sta 8 in 6 let stara. Oba sinova delata v družinskem podjetju Emona Instruments Pty Ltd, Fredi, inženir elektronike, kot tehnični direktor in Marko, diplomirani komercialist, ki se ukvarja s trženjem in splošnim vodenjem podjetja. Vsi štirje vnuki obiskujejo katoliške šole: Aleksander in Dominik St. Aloysius College, Milson Point, Julian in Sophie pa Sacret Heart v Randwicku.

Ko gledam zdaj Vaš tretji rod, ne morem kaj, da se ne bi spomnil velikih časopisnih oglasov v glasilu Slovenskega društva Sydney (SDS): Akcija za dom! Za koga? Za našo mladino!

'Akcija za dom' je imela pomembno vlogo pri pridobitvi slovenskega doma, kot ga poznamo danes, za Slovensko društvo Sydney. O tej vlogi se danes malo ve in tudi ne omenja več, oziroma se ji ne daje zasluženega priznanja. Res je bilo že pred Akcijo za dom nekaj poskusov – hiša v Newtownu na primer, pa še kaj. V končni fazi se tudi hiša v Newtownu ni obnesla in so jo morali prodati. Akcija za dom se je ustanovila julija 1964 z namenom, zbrati dovolj denarja za najprej nakup zemljišča in potem čimprejšnjo izgradnjo doma. Ustanovitelji so bili takrat v glavnem mlajši ljudje, izven okrilja SDS, ki so bili mnenja, da takratno vodstvo SDS ni bilo sposobno, oziroma, da niso bili dovolj dobri gospodarji za takšen projekt. Akcija ni imela predsednika in odbornikov, kot je to po navadi v organizacijah. Vsak član Akcije je bil delovni član in to v pravem pomenu besede. Zbirali smo se v župnišću St. Francis v Paddingtonu, kjer je takrat bival pater Valerijan Jenko. Sestanke smo večji del imeli na domu gospe Tončke Vodopivec v Croydon Parku. Ukvarjali smo se v glavnem s prirejanjem zabav in zbiranjem finančnih sredstev – darov. Največ teh zabav je bilo v dvorani St. Francis Hall. Tam smo imeli tudi sobo za sestanke in za tiskanje - imeli smo svoj tiskarski stroj. Večinoma pamfletov, vabil in tudi letno poročilo (razen platnic) smo tiskali sami, da smo prihranili denar. Zabave so bile vedno polne, ljudje so nam zaupali in

Fredi s p. Valerijanom pred kapelico Slovenskega društva Sydney.

tako smo kmalu zbrali dovolj denarja za nakup prvega zemljišča v Horsley Parku. Namen Akcije ni bil zamenjati ali izpodrinuti SDS. Nasprotno, namen je bil, da ko bo zemljišče kupljeno, se povežemo s SDS in skupaj nadaljujemo. Vodstvo društva splošno ni verjelo v naš uspeh, vendar so mnenje spremenili, ko so videli, kako hitro je naš bančni račun rasel. Z društvom smo se končno združili, le da so finance in nepremičnina bili še vedno pod kontrolo zaupnikov (trustees), ki so bili podpisniki na vseh legalnih dokumentih, vključno bančnega posojila za gradnjo doma. Zaupniki so bili p. Valerijan Jenko, g. Vinko Ovijač in moja malenkost. Prvo zemljišče je bilo kupljeno v Horsley Parku, na katerem smo že pričeli z gradnjo doma, vendar je to zemljišče postalo del novega zelenega pasu v širšem Sydneyu. Društvo je v zamenjavo dobilo novo zemljišče v Wetherill Parku, kjer danes stoji dom SDS. Dejstvo je, da brez Akcije za dom danes ne bi bilo SDS s svojim lepim domom, vsaj na tem mestu in v tej obliki, če ne bi bilo Akcije za dom.

Časopisni oglasi: Akcija za dom! Za koga? Za našo mladino! – so bili dobronamerni in iskreni. Tako smo pač takrat razmišljali. Kako pa bo razmišljala druga in tretja generacija, se nam takrat še sanjalo ni. Do bo prišlo do tako hitre integracije in asimilacije nam še na pamet ni prišlo. Upali smo, da bo ta veliki slovenski dom, ki smo ga s tako ljubeznijo in vnemo gradili, za našo mladino tisti magnet, ki jih bo za vedno pritegnil in kjer se bodo še dolgo družili. Sicer pa moramo

priznati, da smo Slovenci domove po Avstraliji gradili tudi zase. Mi, prva generacija, jih je najbolj potrebovala. In, če bi bili vsi domovi zgrajeni samo za prvo generacijo, bi že to bil uspeh. Pa ni tako hudo. Še je upanje – poglejte samo oživitve slovenstva med mladimi v Clevelandu!

Zanima me, kako ste se vključili v intenzivno delo za slovensko skupnost in s kom ste vse sodelovali. Dobro pa se spominjam tudi Vašega dela v Slovenskem šolskem odboru za NSW.

Že kmalu ob prihodu v Avstralijo sva z bratom Rudijem obiskala slovenski dom v sydneyskem predmestju Woollahra.

Peljal me je tudi v uredništvo slovenskega časnika Žar, ki je bil v neposredni bližini doma. Kmalu sem postal član društva, vendar je to bilo še precej pasivno članstvo. Bolj intenzivno

sem se vključil šele z Akcijo za dom, pa pozneje s šolskim odborom, v katerem sem bil 12 let tajnik. V šolskem odboru je bilo kar dosti dela: priprave sestankov, zapisniki, vedno dosti korespondence, itn. Delo v šolskem odboru je bilo eno izmed najbolj hvaležnih. Takrat je bilo še relativno dosti otrok in mladine, ki so obiskovali državno sobotno šolo slovenskega jezika. Imeli smo kar precej maturantov – tudi oba naša sinova sta maturirala. Je pa bilo tudi dosti dela s prepričevanjem otrok in mnogokrat tudi staršev, da bi pošiljali otroke v šolo, kar pa ni bilo najbolj prijetno. Spomnim se, kako sva z bivšo sestro Mirjam obiskovala slovenske družine in prepričevala otroke in starše, da bi jih pošiljali v slovensko sobotno šolo. Pri neki družini se nama je pripetilo, da sva po dolgem nagovarjanju le uspela prepričati hčerko, da se je odločila, da bo šla v šolo, pa se oglasi oče: »Kaj ji je pa treba vsega tega; toliko, da bo lahko govorila s staro mamo, ko jo bo obiskala v Sloveniji, itak zna dovolj, več ji pa treba ni.« Pomislite samo, kako sva se s sestro Mirjam počutila. Po odhodu od te družine sva se pogovarjala v avtu in drug drugega vpraševala, čemu se sploh trudiva. Ne samo, da sam doživljam razočaranja in izgubo dragocenega časa, tudi staršem greš na živce, ko jih nadleguješ s to 'nepotrebno slovensko šolo'. Pa tudi kaj takega človek preboli in z delom nadaljuje.

Tudi pri SDS sem kot odbornik imel različne funkcije; dve leti sem upravljal in urejal društvene Novice in skrbel za financiranje in tisk lista - društvo takrat ni hotelo finančno prispevati niti za svoj časnik. Šele, ko sem se po dveh letih temu delu odpovedal, so začeli pokrivati stroške lista, kajti to je bil pogoj nove urednice, da prevzame list. Zaradi političnega vmešavanja v naše društveno

delo in življenje s strani 'jugo-slovenskih' oblasti je prišlo do razhajanj v SDS. Osebnost sem bil med ustanovitelji Narodnega društva, katerega namen ni bil graditi dom, temveč le pokazati politikom iz stare domovine, da nas ne morejo prepričati in pridobiti za svojo lažno ideologijo. Prirejali smo občasne

zabave (Bale), predvsem ob takrat našem 'državnem prazniku' – 29. oktobru (Razglasitev Slovenskega narodnega sveta, leta 1918) in ne 29. novembra (dan AVNOJ-a).

Seveda je pozneje sledila še angažiranost pri Slovenskem narodnem svetu (SNS – NSW), kjer sem bil dolgo tajnik, Avstralski – slovenski konferenci (ASK), odbornik in delegat za Svetovni slovenski kongres (ASK) v Sloveniji, pri katerem sem bil v prvem odboru izvoljen za člana častnega razsodišča. Ob slovenski osamosvojitvi sva s Stanko Gregorič ustanovila 'Slovensko pismo' in postal sem njegov upravnik, kateremu je sledil 'Glas Slovenije', ki ga je pozneje prevzel Florjan Auser. Takrat sem tudi na lastno pobudo ustanovil Slovenski informacijski urad v Sydneyu, ki je imel važno vlogo v tistem zgodovinsko zelo pomembnem času za našo domovino.

Poleg darovanja svojega časa in sredstev za društveno življenje ste bili vedno velik dobrotnik Cerkve in slovenskih frančiškanov, za kar se Vam tudi sedaj tukaj zahvaljujem.

Slovenske skupnosti v Avstraliji se brez frančiškanov ne bi mogel predstavljati. Slovenska Cerkve in z njo slovenski frančiškani so del naše skupne usode in življenje tukaj. Njihov delokrog ne obsega samo dušnega pastirstva, temveč še cel kup drugih dejavnosti. Skrbijo za bolnike, socialno ogrožene in pomagajo ljudem na vsemogoče načine. S svojimi versko-kulturnimi središči so postavili centre za kulturne in družabne potrebe skupnosti. Za vse to pa potrebujejo delavcev in pomočnikov. Slovenci smo spoznali to in vsak po svoji moči in sposobnosti priskočili na pomoč že od vsega začetka – sicer je pa to tudi naša dolžnost.

Gospod Fredi, od kod Vam ta dar navdušenja

za slovenstvo, za sajenje slovenske kulture v zemljo Južnega neba?

Ne mislim, da bi to bil nekak velik dar navdušenja. Moram pa priznati, da mi je Slovenija in slovenstvo v mislih ves čas; skorajda vsak prost trenutek, ko moja pamet ni zavzeta s kakšnim drugim delom ali problemom. Marsikdo bi temu rekel domotožje. Morda je? In, če tudi je, pa le ni do take mere, da bi bil nesrečen in nesposoben za delo ter normalno življenje. Nasprotno, srečen sem in ponosen, da lahko rečem, da imam dve čudoviti domovini – Avstralijo, v kateri živim že 48 let in mi je dala vse možnosti, da sva si z ženo Jeni ustvarila lepo družino in lep dom ter Slovenijo, ki je vsepovsod in vedno z mano v mojem srcu in mislih. Od časa do časa jo pa obiščem, da si napolnim rezervoar slo-energije.

Vsi cvetovi prihodnosti so skriti v semenih sedanosti. Ste upali, pred recimo tridesetimi leti, da boste kdaj priča rojevanju slovenske samostojnosti in državnosti?

Mirno lahko rečem, da se mi še sanjalo ni, da bom to doživel in bom rojstvu slovenske države celo pričal. Prisoten v prvem demokratično izvoljenem parlamentu, razglasitvi samostojne slovenske države in na Trgu Republike, ko se je na drogu pred parlamentom zadnjič in za vedno spuščala zastava s petokrako ter na drugem visokem drogu na trgu proti nebu ob zvokih slovenske himne dvigala nova, vsa bleščeča v siju žarometov, velika slovenska zastava z novim slovenskim grbom. To je bil tisti trenutek, ko so mi, in mnogim drugim, in to brez sramu, po obrazu tekle solze sreče. To je bil trenutek, ki sem ga dodal na listo najsrečnejših trenutkov svojega življenja.

Pravijo, da se sreča nasmehne tistemu, ki je nanjo pripravljen. Kdaj ste postali častni generalni konzul in povejte nam kaj o tem svojem delu?

Ob prvem obisku zunanjega ministra dr. Dimitrija Rupla, ko Slovenija še ni imela diplomatskega predstavništva v Avstraliji (*fotografija desno*), sem kot vodja Slovenskega informacijskega urada s posebnim pisnim pooblastilom ministra (kot nekakšna kontaktna oseba ministrstva), na njegovo povabilo spremljal delegacijo. Prisoten sem bil

pri vseh uradnih pogovorih ministra v Canberri in v Sydneyu ter na obiskih pri slovenski skupnosti. Nekega večera, po napornem dnevu v Canberri, ko smo se vrnili v hotel, je minister razlagal, da bi za začetek želeli v Avstraliji imenovati častnega konzula. Kot strela z jasnega neba me je vprašal: »Ali bi Vi to sprejeli?« V zadregi in popolnem šoku sem mu odgovoril, da nimam pojma, kaj konzul sploh dela in da dvomim, če imam za to sposobnosti. Minister je rekel, da me to naj ne skrbi, da bo to že on ocenil in mi dal nekaj časa za premislek. Minila sta dva, če ne trije meseci, ko dobim klic iz kabineta ministra. Vprašal me je, kaj sem odločil. Odgovoril sem mu, da nič, ker zadeve nisem jemal resno in sem mislil, da je bila to le vljudnostna gesta. Dal mi je še nekaj dni, da odločim in mu odločitev sporočim. Družini sem zadevo objasnili in da minister hoče čim prej odgovor. Prišlo je do demokratičnega glasovanja. Najprej se je oglasila žena Jeni, rekoč, da sem že dovolj časa porabil za vse to in da je že čas, da se koncentriram na delo v podjetju. Sledil je mlajši sin Mark, ki se je s svojo mamo strinjal. Odločitev je ostala v rokah starejšega sina Fredija. Dejal je, da je pa to le velika čast in bi morali biti vsi ponosni na to ter očeta podpreti. Sicer pa hujše kot doslej ne more biti, je še dejal. Jeni in Mark sta se spogledala in skorajda enoglasno rekla: »Daddy, saj tudi midva tako misliva«. Tako sem potem postal častni konzul v Avstraliji – prvi predstavnik samostojne države Republike Slovenije v Avstraliji – tudi to je zgodovinski dogodek. Ob obisku bivšega predsednika vlade, zdaj predsednika RS,

dr. Janeza Drnovška v Avstraliji, leta 1998, pa sem bil povišan v častnega generalnega konzula. Ravno letos, 1. julija 2007, bo 15 let te moje častne službe. Prvih 10 let sem bil tudi konzul za Viktorijo, vendar sem zaradi preobremenjenosti zaprosil ministra, da me razreši Viktorije, kar mi je tudi ugodil.

Kar pa zadeva moje konzularno delo, moram reči, da je v glavnem zanimivo, večji del prijetno, zna pa včasih biti tudi neprijetno. Dela je dovolj, tako, da sem praktično skorajda vsak dan polno zaseden. V konzularne dejavnosti spada overovljanje raznih dokumentov – legalnih in drugih; svetovanje strankam o vsemogočih zadevah, od pokojnin, delnicah in državnih obveznicah; prodaji in nakupu nepremičnin; pomoč pri sestavi dopisov in splošno svetovanje o vsemogočih zadevah in težavah, ki jih imajo naši rojaki pri komuniciranju z državnimi in drugimi institucijami v Sloveniji. Potem so povpraševanja in svetovanja na poslovnem področju – pomoč pri iskanju poslovnih partnerjev, proizvodov in uslug v obeh državah; razpošiljanje turističnih informacij, itn. Sodelovanje v konzularnem zboru, obveznosti do drugih organizacij, s katerimi je konzulat povezan, npr. EABC (Europe Australia Business Council), tukajšnjo gospodarsko zbornico in drugimi. Tesno sodelujemo z Veleposlaništvom v Canberru in si pri delu drug drugemu pomagamo. Kot sem že rekel, delo je prijetno, zanimivo in seveda tudi častno.

Leto 2000 je bilo sveto leto našega odrešenja. Za Sydney pa je bilo to izredno odmevno leto z organizacijo poletnih olimpijskih iger. Tudi športniki iz samostojne Slovenije so nastopili. Prepričan sem, da Vam je bilo

to v veliko veselje. Poleg veselja pa ste prevzeli tudi velike odgovornosti, saj so Vas imenovali za olimpijskega atašee slovenske reprezentance.

O olimpijskih igrah v Sydneyu leta 2000 je bilo že veliko povedanega in napisanega. To delo mi je res bilo v veliko veselje, čeprav kot pravite, je bila to tudi velika odgovornost. Da sem bil imenovan za atašee obeh, olimpijske in paralimpijske reprezentance, je bila zame izredna čast. Že samo prikorakati na stadion na čelu obeh slovenskih reprezentanc je bil nepopisen dogodek in občutek – enkrat v življenju, ki pa ni dan vsakemu, ataše je samo eden. Poleg tega sem bil odgovoren še za priprave Slovenske hiše, ki je pa posebno poglavje. Celoten projekt s pripravami je trajal skorajda dve leti – pred in po olimpijskih igrah. Delo z atleti je bilo nekaj posebnega, sploh pa s paralimpijci, s katerimi sem imel več stikov – glavne igre so bile mimo in sem imel za njih več časa. Mlada slovenska država je dokazala, da je tudi na športnem področju treba računati z njo – olimpijci so odnesli dve zlati medalji, paralimpijci pa dve srebrni in dve bronasti in obe še mnogo drugih visokih rezultatov. Zavidljiv uspeh.

Tudi Slovenska hiša, ki je bila v središču mesta, je bila velik uspeh. Mnogi kolegi iz konzularnega zbora so o naši predstavitvi na olimpijskih igrah še dolgo časa pohvalno komentirali. »Pa kako ste vse to zmogli?« So vpraševali. »Pa to vas je vendar stalo milijone«, so dejali. Na kar sem jim odgovoril: »Kdo pa pravi, da nas ni?« – seveda nas ni. Skratka, olimpijske igre v Sydneyu so bile vsestransko zelo uspešne.

Rimsko ime za Ljubljano – Emona – ste ponesli v svet podjetništva, saj ste tako poimenovali uspešno podjetje Vaše družine.

Že leta 1972 sva z Jeni registrirala podjetje Emona Enterprises. Na firmo je v glavnem gledala Jeni, kajti jaz sem hodil še v službo. Takrat smo se v glavnem ukvarjali z uvozom elektronskih inovacij (za tisti čas) – žepni računalniki, elektronske ure in manjše stvari darilne narave. Leta 1978 sem zapustil redno službo, registrirala sva podjetje Emona Instruments Pty Ltd in pričela s profesionalnimi produkti, kot so merilni inštrumenti za elektrotehniko in elektroniko

Fredi Brežnik, ataše slovenske paraolimpijske reprezentance, v sprevedu z našimi atleti na otvoritvi POI, Sydney - 2000.

ter tehničnimi učnimi pripomočki za tehnične šole in univerze – moje področje.

V letošnjem marcu je Vaše podjetje Emona Instruments prejelo posebno priznanje, ki ga je sprejel Vaš sin Alfred.

Emona Instruments je vseh teh letih obstoja (29 let) precej spremenila svoj profil in tudi program produktov. Poleg uvoza smo pričeli tudi s produkcijo raznih učnih sistemov; tako smo pred 19 leti pričeli s produkcijo TIMS-a (Telecommunications Instructional Modeling System), tehnični pripomoček za učenje telekomunikacij za univerze. Oblikovanje in produkcijo vodita sin Fredi in njegov dolgoletni prijatelj in kolega še iz NSW univerze, Carlo Manfredini. Priznanje, ki ga omenjate (Highly Commended in the Learning Section of the Secrets of Australian ICT Inovations 2006), sta prejela od senatorke in ministrice The Hon Helen Coonan, Minister for Communications, Information Technology and Arts. No, vsekakor je to lepo priznanje, na katerega smo vsi ponosni.

Tudi Vaš brat Rudi ima v Sydneyu Emono!

Rudi ima še vedno podjetje Emona Electronics Pty Ltd, ki pa v glavnem posluje pod imenom Emtronics. Njegovi produkti so za specializirano tržno nišo - visokofrekvenčnih ojačevalnikov pod tržno znamko Emtron.

Življenja se je treba veseliti – za nazaj in za naprej! Kako boste praznovali svoj 70. rojstni dan?

Na svojem domu v krogu družine.

Fredi z ženo Jeni sta močan, zaveden in veren slovenski par. Ko sta še oba tako močno vpeta v zahtevno delo, kako se znajdetata kot stari ata in stara mama?

Ja, verjetno tako, kot vsi stari ateji in stare mame. Vesela in srečna sva, da so tako navezani na naju. Do neke mere se ponavlja zgodba, ko sta najina sinova bila otroka. Samo, da imam jaz osebno zdaj več časa, kajti, ko sta naša dva hodila v šolo, je bila služba, študij ob večernih urah in polno drugih obveznosti. Zdaj šele vidim, kaj vse sem takrat zamudil. Staršem pomagava, kolikor se da.

Povabljeni sva na šolske prireditve, vikend šport, šolske maše za učence in stare starše, itn.

Ja, lepo je biti stari ata in stara mama.

Fredi, na zdravje in prisrčna voščila ob praznovanju 70. rojstnega dne v zahvalo Bogu za vsak dan in naj Vam Vsemogočni nakloni še veliko veselih, zdravih in uspešnih let v krogu razširjene družine, slovenskega občestva v Avstraliji in mnogih prijateljev po širnem svetu!

Lepa hvala za Vaša voščila in dobre želje.

Pogovarjal se je p. Ciril.

Frediju Brežniku za 70-letnico

**Da Fredi si dočakal let
nič manj kot sedemkrat deset,
res težko je verjeti!
A najbrž bo že res,
da nekaj let je vmes
odtlej, ko si začel živeti.**

**Tvoj mesec, sončni maj,
prinese sreče naj
in ljubega Ti zdravja!
S Šentjurja in iz vseh strani
goreče vsakdo Ti želi
in Te srčno pozdravlja!**

**Ne mož samo, Ti si možak
in poštenjak in narodnjak,
ki za družino, narod vse žrtvuje.
Ostani dolgo korenjak,
slovenske skupnosti očak,
ki vedno še načrte kuje!**

**Prijatelj dobri, dragi naš,
zaslug za vse nebroj imaš:
jih kdo dovolj Ti vrača?
Zato naj dobrotljivi Bog
Te var'je vedno vseh nadlog,
in Ti stotero vse poplača!**

**Naj rožice v pozdrav cveto,
naj ptički sladko Ti pojo,
Te spremlja Mati sveta!
Molitev z naših src kipi,
goreče vsakdo Ti želi:
Bog živi Te na mnoga leta!**

**Tvoja hvaležna družina, sorodniki in prijatelji
(Edi in Milena Gobec iz ZDA).**

Vinko Ovijač

Date of Birth: 18th January, 1922

Place of birth: Kranj, Slovenia

Vinko, together with his new wife Maria, were political refugees to Venezuela in 1945. There they lived for 13 years and raised 3 children. (Olga born 1951, Mari - 1952 and Karlo - 1956). In 1958 the family migrated to Australia. (Their 4th son, Vince was born in 1968)

From the beginning, Vinko felt a deep homesickness for his homeland. He had felt a cultural void in Venezuela and now found the same void in his newly adopted country (Australia). He learned that previous attempts by the 'Slovene Association Sydney' to have its own premises had come to nothing. The mood in the community was defeatist. In a moment that was to have a long term effect in the Slovenian community, he sat down and wrote a letter to the periodical - MISLI (Feb. 1964). (Attachment 1)

As a result of this motivational letter, a meeting of interested people met and set up 'Akcijska Za Dom'. The focus of this group was to raise funds for the purchase of a property on which a club house could be established. The first contribution to this fund was made by Vinko (\$50).

A responding article appeared in MISLI, in Aug. 1964. (Attachment 2)

Vinko's vision was catching and many people adopted the cause.

Vinko spent every spare moment going from Slovenian home to Slovenian home, asking for donations. His young family saw very little of him over the 5 years of fund raising. He felt, as they did, that the sacrifice was well worth it. He always enjoyed the full support of his family.

The fruits of this effort was the purchase of premises at Horsely Park, in 1969, by the Slovenian community.

From 1964, until the new premises were built in Wetherill Park, Vinko fulfilled these positions:

Treasurer for over 10 years;

President for 3 years;

Trustee for 3 years.

He often speaks of the interesting 'jobs' he had to do over the club's early years. - clean toilets on a weekly basis; clean windows; maintain gardens; oversee the building of the club at Horsely Park; paint; - and meanwhile, do the club's book keeping.

All these roles were filled in demanding times of progress and growth. He was certainly not a talented public speaker, but was well respected for his drive and honesty.

The hard years 1968 - 1984, exhausted Vinko and took an emotional toll on his well being. So much so, that he withdrew from public life for many years. Instead, he

encouraged and spurred on the community work of his older daughter, Olga (a Slovenian teacher and community worker) and his son in law, Joze Lah (who also eventually became a President of S.D.S). He always had a heartfelt interest in the progress of the club and applauded the many efforts of its committees. Even now, he is a regular visitor and strong supporter of the activities. He is well known and admired by many members of the club.

This is why his nomination is so significant. In the consideration of this application, some points need to be made:

- Yes, there are many deserving SDS contributors. However, one must ask whether Vinko's letter in 1964 and his leadership in the setting up of 'Akcijski Za Dom' was not indeed the most significant step in the procuring of a home base for the Slovenian community.
- His ceaseless and selfless work for the community for 20 years had a significant impact on the history of the club and the community generally.
- It must be noted that he has never received any acknowledgement for his work. Of course he didn't do all for the sake of praise, but it would be fitting that after all his effort and the significance of his work, some acknowledgement after all these years be considered.
- He is aged 86 and in ill health. He is receiving treatment for 2 cancers. I mention this not for sympathy, but to highlight that time is against him. Others who deserve this acknowledgement may have years to be considered. I don't feel Vinko has this luxury.

I think it is time.

JAVEN POZIV SLOVENCEM V SYDNEYU

(Prejeli smo in objavljamo — Ur.)

Dragi rojaki: —

Že dolga leta sem po svetu, nikoli v svojem življenju pa nisem bil organizator. Vedno sem pa rad mislil na našo skupnost v izseljenstvu in njeno kulturno življenje.

Opazoval sem rad tudi podjetnost drugih narodnosti. Ne bom jih našteval, da me ne bo kdo napačno razumel. Dejstvo pa je, da smo Slovenci premalo zavzeti za skupnost. Vsaka skupina vleče na svojo stran, sredina je pa puhla in gnila. Tako ne sme iti naprej. Ozdravimo si to sredino, združimo se, začnimo delovati skupaj kot ena sama snota. Samo na ta način bomo uspeli.

Trdno sem prepričan, da to ni samo moje mišljenje. Zato začnimo orati celino, napravimo si srečljano njivo, posejmo vanjo dobro seme. Ne bo nam žal. Z veseljem bomo gledali prve klice — množile se bodo iz dneva v dan in komaj se bomo zavedeli, že bo pred nami lepo zelena trata. Ta bo rasla in rasla do vrhunca. Nato bo napočil dan,

Misli, February, 1964

ko bo naše žito dozorelo in takrat bo naše veselje še večje. To bo naše plačilo, z zadovoljnimi očmi bomo gledali uspehe svojega truda.

Zato kličem: Zberimo se skupaj, začnimo z delom!

Vsi vemo, kaj nam je najbolj potrebno — DOM in CERKEV! Oboje bomo dosegli, samo začeti je treba. Začeti z dobro voljo — boste videli, da nam bo uspelo.

Dragi rojak, rojakinja! Ko sta prebrala te vrstice, premislita dobro, kaj bo vaju odgovor na moj poziv. Ali se strinjata? Če je tako, prosim, žrtvujta nekaj minut in par pennyjev, sporočita svoje mnenje na moj naslov pismeno ali ustno po telefonu. Če pa rajši naravnost na MISLI, pa tudi prav.

Vroče pozdrave vsem rojakom širom po Avstraliji!

Vinko Ovijač, TEL. 70-6185
555 Hume Hway, Yagoona, Sydney

61

AKCIJA ZA SLOVENSKI DOM V SYDNEYU

"JAVEN POZIV SLOVENCEM V SYDNEYU", ki ga je dal v letošnje februarске MISLI rojak Vinko Ovičaj, le ni izzvenel popolnoma v prazno. Seme njegove besede je sicer počasi poganjalo, končno so se le prikazale iz ne preveč rodovitne zemlje prve zelene bilke.

Kljub vsemu je treba priznati, da veliki večini rojakov ugaja misel: Zbirali se bomo pod **lastno streho**, pod njo bomo prirejali igre, koncerte, zabave in tako naprej. In se je zgodilo, da se je Vinkove zamisli oprijelo neko število rojakov in rojakinj, ki so z njim skupaj organizirali akcijski odbor za zbiranje darov v ta namen. Vsi so se povezali z obstoječim Slovenskim društvom in se z njim domenili za enotni postopek pri akciji.

Akcijški odbor je razdal, oziroma razposlal po pošti, med rojake veliko število pisem s ponovnim pozivom in primernimi pojasnili. Tako so rojaki v Sydneyu in bližnji okolici že poučeni o obstoju akcijskega odbora in poznajo ljudi, ki ga sestavljajo. Vedo tudi, kako si odbor skuša pridobiti zupanje rojakov, kar je vsaj v začetku eden najbolj nujnih pogojev. Lahko so uvideli, da je vsaka vsota, ki bi jo dali, krepko zavarevana.

Verjetno bo kljub vsemu še veliko pomislekov. S tem ni nič narobe — tudi ljudje, ki sestavljajo akcijski odbor, niso začeli brez mnogih pomislekov. Končno so se pa le odločili in stopili na plan. Tudi od drugih rojakov ne pričakujemo, da bi na omenjena pisma kar brž začeli pošiljati — stotake. Za to imamo načrt, da bodo člani akcijskega odbora še osebno obiskovali rojake in jih pridobivali za stvar. Vsak se bo pravilno legitimiral s pooblastilom in bo sposoben pojasnjevati in razblinjati morebitne še nadaljnje pomisleke. Prepričani smo, da boste agitatorje povsod prijazno in dobrohotno sprejeli.

V spodbudo rojakom naj bodo tu navedeni prvi temeljni kamni, prvi darovi, ki so že v blagajni akcijskega odbora: £ 50 Vinko Ovičaj, po £ 20 Alfred Brežnik in Rudi Brežnik, £ 10 Marija Ovičaj, po £ 5 Jože Čuješ in Marija Kečelj. Prva podlaga je torej že položena — drugi pa krepko dolagajte! Vseh oči bodo uprte v rast te začetne vsote.

Naj pripomnim, da je Slov. društvo odločilo. Od že napovedane **prireditve v soboto 15. avgusta** v Redfern Town Hall pojde ves dobiček za Slovenski dom. Če povem, da bodo na tej prireditvi **ponovno nastopili s svojim prelepo uspelim koncertom naši ŠKRJANČKI**, ne more biti dvoma, da boste rojaki napolnili dvorano do zadnjega kotička. Na svidenje? — Rudi Brežnik.

VINKO OVIJAČ – ACHIEVEMENT AWARD FOR THE LIFE WORK IN THE SLOVENIAN COMMUNITY

VINKO OVIJAČ je 1958. leta po trinajstih letih povojnega begunstva v Venezueli z družino prispel v Avstralijo. Dom so si ustvarili v Yagooni, Sydney.

Že v Venezueli je občutil kulturno praznino in isto je občutil, ko je prispel v Avstralijo. Izvedel je, da se je želja Slovenskega društva Sydney, da bi ustanovili svoj dom, izblinila v nič, in da je med rojaki prevladovala velika malodušnost.

V razočaranju je napisal pismo »Javni poziv Slovincem«, kar je februarja 1964 poslal za objavo v mesečnik Misli in kar je rodilo dolgoročne sadove.

Zbrala se je skupina ljudi, ki je, navdušena, da Slovenci dobijo svoj dom, ustanovila odbor »Akcijski za dom«. Naloga »Akcijskega za dom« je bila zbirati denar za nakup zemljišča, na katerem se ustanovi slovenski dom. Prvih 50 funtov v novi sklad je daroval Vinko.

»Seme njegove besede je sicer pocasi poganjalo, vendar so se le prikazale iz ne preveč rodovitne zemlje prve zelene bilke,« je takrat v Mislih zapisal sodelavec, Rudi Brežnik. Vinko je hodil prosit denarja od ene slovenske družine do druge in v naslednjih 5 letih ga je družina, ki ga je vedno podpirala, videla zelo malo doma. 1969. leta je bilo kupljeno zemljišče v Horsley Parku, kjer je na »slovenskem gričku« zrastel slovenski dom za rojake v Sydneyu in okolici.

Vinko je poleg predsedniškega, tajniškega in zaupniškega dela opravljal tudi druga dela: tedensko čistil stranišča, pomival okna, urejal vrt, nadzoroval gradbena dela, poleg tega pa vodil pisarniška dela – brez računalnika.

Vinko Ovičaj je pionir, ki mu je še danes, kljub visokim letom in slabemu zdravju, slovenska skupnost globoko pri srcu. Njegovo 20 letno neumorno in nesebično delo za skupnost vsekakor zapušča izreden pečat v zgodovini kluba in slovenske skupnosti nasploh. Gospod Vinko, hvala za delo, hvala za vztrajnost. Kot tak boste za vedno ostal kot žareča luč Slovincem v Sydneyu in v Avstraliji. Bog vas živi.

WINKO OVIJAC - ACHIEVEMENT AWARD FOR THE LIFE WORK IN THE SLOVENIAN COMMUNITY

VINKO OVIJAC – came to Australia with his family in 1958 after spending 13 years in Venezuela. They made their home at Yagoona.

Being very homesick for his beloved Slovenia, he felt a cultural void in Venezuela and again in his new adopted country, Australia. Learning that an attempt by the Slovene Association Sydney to own its own premises had failed left him very frustrated. In February 1964 he wrote an open letter to the periodical MISLI, which had a long-term effect in the history of the Slovenian community in Sydney.

As a result, a small group of dedicated Slovenians set up a new forum, "Akcijski dom – Action for Home". Its purpose was to collect money to buy suitable premises and to establish a Slovenian home – club. The first 50 pounds in the fund came from Vinko.

In the next five years, Vinko went from one Slovenian home to another begging for money. In 1969 the premises were bought at Horsley Park, where in the years that followed, the first Slovenian club was built. Apart from being a treasurer, a president or a trustee, he has also cleaned the toilets and windows, maintained gardens, oversaw the building of the club, and did the club's book-keeping – without the computer! His ceaseless and selfless work for the community for 20 years had a significant impact on the history of the club and the community generally. Today, in his 86th year and dwindling health, he is still a regular visitor and a strong supporter of the activities in the community. His work has never been recognised officially before.

Dear Vinko, thank you for many years of unselfish and hard work. As such, you will always remain a bright light in the history of the Slovenians in Sydney and Australia. God bless you!

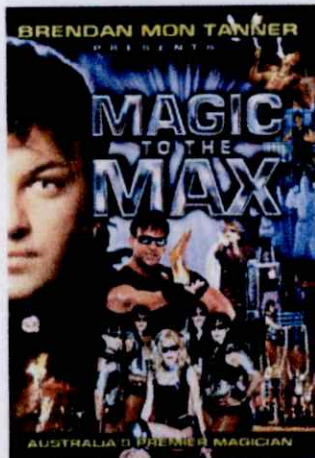

The NSW Slovenian of the Year Awards 2006

In Conjunction with
Slovenian Independence Day 2007

Award Presentation
Lunch and Dance

Entertainment by the
"The Masters" & "Magic to the Max"
with Brendan Mon Tanna

St Johns Park Panthers TRIGLAV
80-84 Brisbane Road, St Johns Park

\$15

Members

1:00pm Sunday 17/06/07

3 Course Lunch & Entertainment

\$25

Non-Members

Awards Presentation from 2.30pm
Nominations for the awards close 15th May 2007
Enquiries and Bookings – Huy Vu 9610 1627

Tickets available at the Bar.

Support your fellow Slovenians in the various categories
Proudly sponsored by St Johns Park Panthers - Triglav

Your lifestyle, your club.